

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 305

49. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2006. december 14.

<u>Közléményszám</u>	Tartalom	Oldal
	I Tájékoztatások	
	Bizottság	
2006/C 305/01	Euro-átváltási árfolyamok	1
2006/C 305/02	A 2005/4347 sz. panasszal kapcsolatos információ	2
2006/C 305/03	Összefoglaló tájékoztató a Bizottság 1595/2004/EK rendelete (2004. szeptember 8.) az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a halászati termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról ⁽¹⁾	3
2006/C 305/04	Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkében foglalt rendelkezések keretén belül az állami támogatások engedélyezése – Olyan esetek, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság nem emel kifogást ⁽¹⁾	8
2006/C 305/05	A Bizottság közleménye a 2408/92/EGK tanácsi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt eljárás értelmében – Felhívás menetrend szerinti légijáratok közszolgáltatási kötelezettség keretében történő működtetésére Olaszország területén ⁽¹⁾	13
2006/C 305/06	Iránymutatás az „ipari célú felhasználás” értelmezéséhez a Norvégiából és Izlandról származó halászati termékekre megnyitott egyes vámkontingensek alkalmazása érdekében ⁽¹⁾	16
2006/C 305/07	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám COMP/M.4455 – Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/08	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám COMP/M.4449 – KKR/SIF (Tarkett)) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/09	Bejelentett összefonódás engedélyezése (Ügyszám COMP/M.4239 – Plastic Omnium/Inopart) ⁽¹⁾	18

EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉG

EFTA Felügyeleti Hatóság

2006/C 305/10	Az EFTA Felügyeleti Hatóság közleménye az EFTA Felügyeleti Hatóság és az EFTA-államok bíróságai között az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének alkalmazása tárgyában folytatott együttműködésről	19
2006/C 305/11	A norvég hatóságok regionálisan differenciált szociális biztonsági járulékokat illető értesítése – Az EFTA Felügyeleti Hatóság úgy határozott, hogy nem emel kifogást a bejelentett intézkedés ellen	32
2006/C 305/12	A közbeszerzés területén alkalmazandó értékhatárok	33
2006/C 305/13	Az EFTA Felügyeleti Hatóság közleménye az egyedi esetekben felmerülő, az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkével kapcsolatos újszerű kérdésekben nyújtható, nem hivatalos iránymutatásról (iránymutató levelek)	34
2006/C 305/14	Állami támogatás engedélyezése az EGT-megállapodás 61. cikke, illetve a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikke (3) bekezdésének értelmében – Az EFTA Felügyeleti Hatóság kifogást nem tartalmazó határozata	38
2006/C 305/15	Felhívás észrevételek megtételére a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) bekezdése értelmében a norvég HÉA-visszatérítési törvény 3. cikkének alkalmazásában nyújtott állami támogatással kapcsolatban	39

II Előkészítő jogi aktusok

.....

III Közlemények

Bizottság

2006/C 305/16	A Bizottság szolgálatait a hetedik kutatási és technológiafejlesztési (KTF) keretprogram teendőivel kapcsolatban segítő, leendő független szakértőkből álló adatbázis létrehozására irányuló, magán-személyeknek címzett felhívás	52
2006/C 305/17	A Bizottság szolgálatait a hetedik kutatási és technológiafejlesztési (KTF) keretprogram teendőivel kapcsolatban segítő, leendő független szakértők listájához való javaslatok megtételére irányuló, szervezeteknek címzett felhívás	54

I

(Tájékoztatások)

BIZOTTSÁG

Euro-átváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2006. december 13.

(2006/C 305/01)

1 euro =

Pénznem		Átváltási árfolyam	Pénznem		Átváltási árfolyam
USD	USA dollár	1,3265	SIT	Szlovén tolar	239,68
JPY	Japán yen	155,34	SKK	Szlovák korona	34,775
DKK	Dán korona	7,4534	TRY	Török líra	1,8919
GBP	Angol font	0,67280	AUD	Ausztrál dollár	1,6811
SEK	Svéd korona	9,0407	CAD	Kanadai dollár	1,5273
CHF	Svájci frank	1,5951	HKD	Hongkongi dollár	10,3094
ISK	Izlandi korona	91,76	NZD	Új-zélandi dollár	1,9172
NOK	Norvég korona	8,1520	SGD	Szingapúri dollár	2,0421
BGN	Bulgár leva	1,9558	KRW	Dél-Koreai won	1 223,76
CYP	Ciprusi font	0,5781	ZAR	Dél-Afrikai rand	9,2630
CZK	Cseh korona	27,880	CNY	Kínai renminbi	10,3819
EEK	Észt korona	15,6466	HRK	Horvát kuna	7,3579
HUF	Magyar forint	253,48	IDR	Indonéz rúpia	12 031,36
LTL	Litván litász/lita	3,4528	MYR	Maláj ringgit	4,7018
LVL	Lett lats	0,6973	PHP	Fülöp-szigeteki peso	65,536
MTL	Máltai líra	0,4293	RUB	Orosz rubel	34,7980
PLN	Lengyel zloty	3,8008	THB	Thaiföldi baht	46,783
RON	Román lej	3,4247			

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

A 2005/4347 sz. panasszal kapcsolatos információ

(2006/C 305/02)

2006. október 18-án a Bizottság a 2005/4347 sz. panasszal kapcsolatban kiegészítő felszólítást tartalmazó levelet küldött Olaszországnak. További részletes információt az alábbi olasz nyelvű weboldalon talál:

http://ec.europa.eu/community_law/complaints/multiple_complaints/doc/2-2005-4347_it.pdf

Összefoglaló tájékoztató a Bizottság 1595/2004/EK rendelete (2004. szeptember 8.) az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a halászati termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/C 305/03)

A támogatás száma: XF 5/06

Magyarázó megjegyzések: Az Észt Köztársaság mezőgazdasági miniszterének 2006. évi 43. rendelete értelmében az elismert termelői szervezetek a tevékenységük megkezdéséhez kapcsolódó és adminisztratív kiadásai egy részéért kompenzációban részesülnek. A támogatás céljaira az állami költségvetés 2 450 000 EEK-t (156 584 EUR-t) különít el. A támogatást azok a termelői szervezetek igényelhetik, amelyeket a halászati piac szervezéséről szóló törvény alapján a támogatásigénylés évét megelőző naptári évben ismertek el

Tagállam: Észt Köztársaság

A támogatási rendszer megnevezése: A halászati termékeket előállító termelőszövetkezetek tevékenységének megkezdéséhez nyújtott támogatás

Jogalap: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta märts nr 43, „Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord”

A támogatás tervezett éves összege: A termelői szervezetek tevékenységének megkezdéséhez nyújtandó támogatás címén 2 450 000 EEK-t (156 584 EUR-t) különítettek el

A támogatás maximális intenzitása: A termelői szervezetek tevékenységének megkezdéséhez kapcsolódó támogatást a halászati ágazatnak nyújtott közösségi strukturális támogatásra vonatkozó részletes szabályok és rendelkezések megállapításáról szóló 2792/1999/EK rendelet (HL L 337., 1999.12.30., 10–28. o.) 15. cikkének (1) bekezdése alapján ítélik oda. A támogatás maximális összege az első évben a tevékenység megkezdéséhez kapcsolódó és adminisztratív kiadások 60 %-a, a második évben 40 %-a, a harmadik évben 20 %-a, de a tagok összermelésének legfeljebb 3 %-a az első évben, legfeljebb 2 %-a a második évben és legfeljebb 1 %-a a harmadik évben

A végrehajtás időpontja: A kérelmek május 8-tól nyújthatók be. Az illetékes hatóságnak (Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Ameti, PRIA) a kérelmeket 40 munkanapon belül kell elbírálnia, a kompenzációt ezt követően folyósítják

A támogatási program időtartama: 2006. december 31-ig

A támogatás célja: A támogatás célja a KKV-k segítése a termelői szervezetek tevékenységének megkezdéséhez kapcsolódó és adminisztratív kiadások részleges kompenzálásával.

A támogatási rendszert az 1545/2004/EK bizottsági rendelet 4. cikke alapján kell alkalmazni, a támogatható kiadások a halászati és az akvakultúraágazatban a tagállamok által a termelői szervezeteknek nyújtott támogatás kiszámítására vonatkozó

részletes szabályok megállapításáról szóló 908/2000/EK rendelet (HL L 105., 2000.5.2., 15–17. o.) 4. cikkének (1) bekezdésében megállapított alapítási és adminisztratív kiadások

Az érintett ágazat: A halászati és az akvakultúraágazat

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe:

Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Internetcím:

<https://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1017124>

A támogatás száma: XF 8/06

Magyarázó megjegyzések: Az Észt Köztársaság mezőgazdasági miniszterének 2006. évi 81. rendelete értelmében részleges kompenzációt nyújtanak a haltenyésztés, a belvízi halászat vagy a halászkikötők fejlesztésére hitel- vagy pénzügyi intézetektől felvett hosszú távú (egy évnél hosszabb visszafizetési idejű) kölcsönök kamataira, illetve a pénzügyi lízingfizetést terhelő azon kamatokra, amelyeket a halászati termékeket előállító vállalkozás a kamattámogatás igénylését megelőző naptári évben fizetett ki. A kompenzációra az állami költségvetés 1 500 000 EEK-t (95 867,50 EUR-t) különít el, amelyet az igénylők között az előző naptári évben általuk fizetett kamatszázalékpontokkal arányosan osztanak szét. A kompenzációt azok a kis- és középvállalkozások igényelhetik, amelyeknek 2006-ra hivatalos belvízi halászati engedélyük van, az akvakultúra-ágazatban tevékenykednek vagy halászkikötővel rendelkeznek

Tagállam: Észt Köztársaság

A támogatási rendszer megnevezése: Halászati termékeket előállító vállalkozások számára nyújtandó kamattámogatás igénylésére, valamint a kamattámogatási kérelmek feldolgozására vonatkozó eljárás

Jogalap: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta märts nr 81, „Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord”

A támogatási program keretében tervezett éves kiadás: A támogatási program a halászati termékeket előállító vállalkozásoknak nyújtandó támogatás céljára 1 500 000 EEK-t (95 867,50 EUR-t) különít el

A támogatás maximális intenzitása: A támogatás maximális intenzitását az igénylési határidő lejárta után mezőgazdasági miniszteri rendelet állapítja meg. A támogatás összegének meghatározása az igénylők által 2005-ben hosszú távú kölcsönökre vagy pénzügyi lízingre kifizetett kamatösszegek alapján történik. Támogatás legfeljebb 10 százalékpont erejéig nyújtható

A végrehajtás időpontja: A kérelmek benyújtási határideje: 2006. augusztus 24. A kérelmeket az illetékes hatóságnak (Pöllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet, PRIA) a szóban forgó határidőt követő 45 napon belül kell feldolgoznia, a kompenzációt ezután folyósítják

A támogatási program időtartama: A támogatási program 2006. december 31-ig tart

A támogatás célja: A támogatás célja, hogy a kis- és középvállalkozásoknak segítséget nyújtson a hosszú távú (egy évnél hosszabb visszafizetési idejű) kölcsönök, illetve a pénzügyi lízingfizetés kamatainak részleges vagy teljes kompenzálásával.

A támogatási program az 1595/2004/EK rendelet 9. és 11. cikkén alapul, a támogatható kiadások a hosszú távú kölcsönök kamatai és a pénzügyi lízingfizetés kamatai

Az érintett ágazat: Belvízi halászat, akvakultúra és halászkikötő-tulajdonosok

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe:

Pöllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Internetcím:

<http://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1046970>

A támogatás száma: XF 9/06

Tagállam: Finnország

A támogatási program megnevezése vagy az egyedi támogatásban részesülő vállalkozás neve: Pro Kala ry

Jogalap: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettua alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

A támogatási program keretében tervezett éves kiadások vagy a vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatás teljes összege: A népszerűsítési projekt megvalósítására legfeljebb 80 000 EUR ítelhető oda

Maximális támogatási intenzitás: A támogatható költségek 100 %-a

A végrehajtás időpontja: Legkorábbi időpont: 2006. augusztus 4.

A támogatási program vagy az egyedi támogatás nyújtásának időtartama: 2008 júniusa

A támogatás célja: A támogatás célja a hal népszerűsítése a szálloda- és vendéglátóipar területén. Távlati cél a halfogyasztás növelése, ami javítaná a terület egészen tevékenykedő vállalkozások működési feltételeit.

Tüntesse fel, hogy a 4–12. cikkek közül melyeket alkalmazták, valamint a program, illetve az egyedi támogatás körébe tartozó elszámolható költségeket: Az 1595/2004/EK rendelet 7. cikke (a 2792/1999/EK rendelet 14. cikkének (3) bekezdése és III. mellékletének 3) pontja).

Támogatandók a népszerűsítési projekt előkészítő tervében megfogalmazott, szálloda- és vendéglátóipari szektorban megvalósítandó reklámkampányokhoz és szemináriumokhoz kapcsolódó költségek

Az érintett ágazatok: A támogatás az egész halászati ágazatra vonatkozik

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Honlap címe:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

A minisztérium honlapja pillanatnyilag frissítés alatt áll

A támogatás száma: XF 10/06

Tagállam: Finnország

A támogatási program megnevezése vagy az egyedi támogatásban részesülő vállalkozás neve: Suomen Kalakauppiasliitto ry

Jogalap: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettua alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

A támogatási program keretében tervezett éves kiadások vagy a vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatás teljes összege: A népszerűsítési projekt megvalósítására legfeljebb 15 000 EUR ítelhető oda

Maximális támogatási intenzitás: A támogatható költségek 100 %-a

A végrehajtás időpontja: Legkorábbi időpont: 2006. augusztus 4.

A program vagy az egyedi támogatás nyújtásának időtartama: 2008 júniusa

A támogatás célja: A támogatás célja a hal népszerűsítése a vendéglátás és a halértékesítés területén. Távlati cél a halfogyasztás növelése, ami javítaná a terület egészén tevékenykedő vállalkozások működési feltételeit.

Adja meg az alkalmazott cikket (a 4-12. cikk közül), valamint a támogatási program, illetve az egyedi támogatás keretében elszámolható költségeket: Az 1595/2004/EK rendelet 7. cikke (a 2792/1999/EK rendelet 14. cikkének (3) bekezdése és III. mellékletének 3) pontja).

Támogatandók a népszerűsítési projekt előkészítő tervében megfogalmazott, az „Észak legjobb halaspultja” elnevezésű versenyhez kapcsolódó költségek

Az érintett ágazatok: A támogatás az egész halászati ágazatra vonatkozik, különösképpen a forgalmazásra

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Honlap címe:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

A minisztérium honlapja pillanatnyilag frissítés alatt áll

A támogatás száma: XF 11/06

Tagállam: Finnország

A támogatási program megnevezése vagy az egyedi támogatásban részesülő vállalkozás neve: Pro Kala ry

Jogalap: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettua alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

A támogatási program keretében tervezett éves kiadások vagy a vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatás teljes összege: Legfeljebb 8 000 EUR ítéltető oda egyszeri támogatás formájában

Maximális támogatási intenzitás: A támogatható költségek 100 %-a

A végrehajtás időpontja: A legkorábbi időpont: 2006. augusztus 4.

A támogatási program vagy az egyedi támogatás nyújtásának időtartama: 2006 decembere

A támogatás célja: KKV-k és az ágazatban működő egyéb szereplők nemzeti kapcsolatainak támogatása (tanulmányút Izlandra).

Adja meg az alkalmazott cikket (a 4-12. cikk közül), valamint a támogatási program, illetve az egyedi támogatás keretében elszámolható költségeket: Az 1595/2004/EK rendelet 7. cikke (a 2792/1999/EK rendelet 14. cikkének (3) bekezdése és III. mellékletének 3) pontja).

Támogatandók a tanulmányút szervezéséből fakadó közös költségek: az idegenvezető és a tolmács honorárium, az autóbussz-bérlés költségei, az előadások tiszteletdíjai, a terem bérlés és egyéb, közösen igénybevett szolgáltatások költségei.

A tanulmányúton résztvevő ágazati szereplők személyes útiköltsége nem a támogatásból kerül fedezésre. A támogatás nem vonatkozik a kedvezményezett működési költségeire

Az érintett ágazatok: A támogatás az egész halászati ágazatra vonatkozik

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Honlap címe:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

A minisztérium honlapja pillanatnyilag frissítés alatt áll.

A támogatás száma: XF 12/06

Indokolás: Az északi-tengeri kutterflotta Hollandia által indított átalakítása keretében a mezőgazdasági, természeti és élelmiszerminőségi miniszter kísérleti projektek elindításáról határozott a „gondosabb halászat” témakörében. Az említett projektek keretében a halászok olyan, legfeljebb három hónapig tartó és tudományosan támogatott kísérletekben vesznek részt, amelyek az energiahatékonyság, fenntartható és szelektív halászatot célozzák. E kísérleti projektnél nem irányoztak elő támogatást felszerelés, mint például hálók, halászeszközök vagy motorok beszerzését, sem pedig a halászhajók halászati tevékenységével közvetlenül összefüggő beruházásokat illetően. A hatóságok által nyújtott támogatás a kísérleti projektben részt vevő hajóskapitányok/hajótulajdonosok számára engedélyezett garantált összeg erejéig terjed

Tagállam: Hollandia

A támogatási program megnevezése vagy az egyedi támogatásban részesülő vállalkozás neve: A támogatást a „Nederlandse Vissersbond” (holland halászok egyesülete) számára nyújtják, amely a „zorgvuldiger vissen/outrigger” (gondosabb halászat/kíméletes hálókivetés) megnevezésű projekt fő kivitelezője

Jogalap: Artikel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

A támogatási program keretében tervezett éves kiadás, illetve valamely vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatás összege: Egyszeri, legfeljebb 150 000 EUR összeg, amelynek 1/5-ét a technikai és tudományos segítség igénybevételére különítik el

Maximális támogatási intenzitás: A kísérleti projektet végrehajtók maximális támogatása és a tudományos segítségre kiadott költség 150 000 EUR-t tesz ki, amelyből legfeljebb 30 000 EUR juttatható a tudományos segítségre

A végrehajtás időpontja: 2006. augusztus 14-től

A program, illetve az egyedi támogatás nyújtásának időtartama: A kísérleti projekt 2006 októberének végéig tart. A kifizetés tervezett időpontja 2006 novembere–decembere

A támogatás célja: A „zorgvuldiger vissen/aanpassen vistuig” (gondosabb halászat/megfelelő halászfelszerelések alkalmazása) nevű kísérleti projektben részt vevő halászati vállalkozások által végzett tevékenységek célja olyan halászati módszerekkel megismerkedni, amelyeket a holland halászok ezidáig nem alkalmaztak. Ennek során olyan kísérletekre kerül sor, amelyek a tradicionális vonóhálós halászat helyett új alternatívát nyújthatnak, és amelyeket az ágazatban szélesebb körben is be lehetne vezetni. Ezidáig a beruházásokkal járó kockázatok elegendőes okként szolgáltak a vállalkozások számára ahhoz, hogy ne ruházzanak be új halászati eljárásokba. Most, hogy a kormány az északi-tengeri kutterflotta energiahatékony, fenntartható és szelektív halászati módszerekre történő átállási programja keretében rövid időre garanciát nyújt a kísérleti projektben részvételt vállaló halászok támogatására, az érintett halászok készen állnak a kísérleti projektek megvalósítására. E kísérleti projekt keretében a Federatie van Visserijverenigen (holland halászok egyesülete) öt halászból álló csoport meghatározott ideig (2006 augusztusa és októbere között) olyan úszólétesítményt próbál ki, amely nem a tengerfenék közelében üzemel; ennek révén kifejezetten elkerülhető a méretnél aluli halak kifogása, valamint javul a kifogott halak minősége. Kipróbálnak továbbá más, kerek formájú varsákat is, valamint új típusú, merevítőrudas zsákhálókat is, amelyek kevesebb ellenállást fejtenek ki vízbe merüléskor, és kevésbé érintkeznek a tengerfenéssel.

A kísérleti projekt információval szolgál arról, hogyan lehet csökkenteni a költségeket, a visszaengedések számát, valamint a tengerfenék megzavarását

Az 1595/2004. rendelet megfelelő cikkei: A kísérleti projektben résztvevők számára nyújtott támogatás az 1595/2004 rendelet 4. cikkére alapul, ami a Halászati Orientációs Pénzügyi Eszköz 15. cikkére utal. Ez utóbbi cikk kimondja, hogy a tagállamok a kollektív érdekeket szolgáló, általában magánvállalkozások által végzett tevékenységeket szélesebb körben ösztönözhetik. A HOPE szerint ezen tevékenységeket a kereskedelem résztvevőinek saját aktív közreműködése vagy a

termelők nevében eljáró szervezeteknek a közös halászati politika megvalósítását célzó tevékenységei révén lehet megvalósítani

Az érintett ágazat(ok): Tengeri halászzal foglalkozó halászok számára nyújtott támogatás

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Internetcím:

www.hetlnvloket.nl. A honlap elérése után javasolt a kereső-funkció használata

Egyéb információk:

Kapcsolattartó személy: Directie Visserij (Halászati Igazgatóság), Frans Vroegop

A támogatás száma: XF 13/06

Indokolás: Az északi-tengeri kutterflotta Hollandia által indított átalakítása keretében a mezőgazdasági, természeti és élelmiszerminőségi miniszter kísérleti projektek elindításáról határozott a „gondosabb halászat” témakörében. Az említett projektek keretében a halászok olyan, legfeljebb három hónapig tartó és tudományosan támogatott kísérletekben vesznek részt, amelyek az energiahatékony, fenntartható és szelektív halászatot célozzák. E kísérleti projektnél nem irányoztak elő támogatást felszerelés, mint például hálók, halászeszközök vagy motorok beszerzését, sem pedig a haláshajók halászati tevékenységével közvetlenül összefüggő beruházásokat illetően. A hatóságok által nyújtott támogatás a kísérleti projektben részt vevő hajóskapitányok/hajótulajdonosok számára engedélyezett összeg erejéig terjed

Tagállam: Hollandia

A támogatási program megnevezése vagy az egyedi támogatásban részesülő vállalkozás neve: A támogatást a „Nederlandse Vissersbond” (holland halászok egyesülete) számára nyújtják, amely a „zorgvuldiger vissen/outrigger” (gondosabb halászat/kíméletes hálókivetés) megnevezésű projekt fő kivitelezője

Jogalap: Artikel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

A támogatási program keretében tervezett éves kiadások, illetve a vállalkozásnak nyújtott egyedi támogatás teljes összege: Egyszeri, legfeljebb 150 000 EUR összeg, amelynek 1/5-ét a technikai és tudományos segítség igénybevételére különítik el

Maximális támogatási intenzitás: A kísérleti projektet végrehajtók maximális támogatása és a tudományos segítségre kiadott költség 150 000 EUR-t tesz ki, amelyből legfeljebb 30 000 EUR juttatható a tudományos segítségre

A végrehajtás időpontja: 2006. augusztus 14-től

A program, illetve az egyedi támogatás nyújtásának időtartama: A kísérleti projekt 2006. október végéig tart. A kifizetés időpontja 2006 novembere–decembere

A támogatás célja: A „zorgvuldiger visse/outrigger” (gondosabb halászat/kíméletes hálókivetés) nevű kísérleti projektben részt vevő halászati vállalkozások által végzett tevékenységek célja olyan halászati módszerekkel megismerkedni, amelyeket a holland halászok ezidáig nem alkalmaztak. Ennek során olyan kísérletekre kerül sor, amelyek a tradicionális vonóhálós halászat helyett új alternatívát nyújthatnak, és amelyeket az ágazatban szélesebb körben is be lehetne vezetni. Ezidáig a beruházásokkal együtt járó kockázatok elégséges okként szolgáltak a vállalkozások számára ahhoz, hogy ne ruházzanak be új halászati eljárásokba. Most, hogy a kormány az északi-tengeri kottelflotta energiahatékony, fenntartható és szelektív halászati módszerekre történő átállási programja keretében rövid időre garanciát nyújt a kísérleti projektben résztvevő vállalkozások támogatására, az érintett halászok készen állnak a kísérleti projekt megvalósítására. E kísérleti projekt keretében a Nederlandse Vissersbond (holland halászok egyesülete) négy halászból álló csoport, meghatározott ideig (2006 augusztusa és októbere között) a Hollandiában új halászati módszernek számító, úgynevezett „outrigger” módszert kipróbáló kísérletben vesz részt. Olyan halászati módszerről van szó, amely új alternatívát kínál a vonóhálós halászattal szemben; a lehalászásra az ún. „Perfect” vonóháló segítségével kerül sor, amelynél azonban a hagyományos vonóhálós vagy ikervonóhálós halászattal szemben a hálót közvetlenül a fenékhez rögzítik. A kísérleti projekt fontos tényezője továbbá a költségcsökkentés mellett a visszaengedések számának csökkenése is

Az 1595/2004 rendelet megfelelő cikkei: A kísérleti projektben résztvevők számára nyújtott támogatás az 1595/2004 rendelet 4. cikkére alapul, amely a Halászati Orientációs Pénzügyi Eszköz 15. cikkére utal. Ez utóbbi cikk kimondja, hogy a tagállamok a kollektív érdekeket szolgáló, általában magánvállalkozások által végzett tevékenységeket szélesebb körben ösztönözhetik. A HOPE kimondja, hogy ezen tevékenységeket a kereskedelem résztvevőinek saját aktív közreműködése révén vagy a termelők nevében eljáró szervezeteknek a közös halászati politika megvalósítását célzó tevékenységei révén lehet megvalósítani

Az érintett ágazat(ok): Tengeri halászattal foglalkozó halászok számára nyújtott támogatás

A támogatást nyújtó hatóság neve és címe:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Honlap:

www.hetlnvloket.nl. A honlap elérése után javasolt a kereső-funkció használata

Egyéb információk:

Kapcsolattartó személy: Directie Visserij (Halászati Igazgatóság), Frans Vroegop

Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkében foglalt rendelkezések keretén belül az állami támogatások engedélyezése

Olyan esetek, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság nem emel kifogást

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/C 305/04)

A határozat elfogadásának időpontja	2006.9.20.
Támogatás száma	N 268/06
Tagállam	Spanyolország
Régió	Cataluña
Megnevezés	Subvención para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador
Jogalap	Resolución CLT/247/2006, de 2 de febrero, por la que se convoca concurso público para la concesión de subvenciones para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador (DOGC 4571, de 13.2.2006)
Az intézkedés típusa	Támogatási program
Célkitűzés	A kultúrát előmozdító támogatás
Támogatás formája	Vissza nem térítendő támogatás
Költségvetés	Tervezett éves kiadás: 0,5 millió EUR; tervezett támogatás teljes összege: 3,5 millió EUR
Támogatás intenzitása	18 %
Időtartam	2010. december 31.
Gazdasági ágazat	Szabadidő, kultúra és sporttevékenységek, Média
A támogatást nyújtó hatóság neve és címe	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

A határozat bizalmas információt nem tartalmazó, hivatalos szövege megtalálható a következő weboldalon:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

A határozat elfogadásának időpontja	2006.9.20.
Támogatás száma	N 269/06
Tagállam	Spanyolország
Régió	Cataluña
Megnevezés	Subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión.
Jogalap	Resolución CLT/246/2006, de 2 de febrero, por la que se abre convocatoria para la concesión de subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión. (DOGC de 13.2.2006).
Az intézkedés típusa	Támogatási program
Célkitűzés	A kultúrát előmozdító támogatás
Támogatás formája	Vissza nem térítendő támogatás
Költségvetés	Tervezett éves kiadás: 0,3 millió EUR; tervezett támogatás teljes összege: 2 millió EUR

Támogatás intenzitása	17 %
Időtartam	2010. december 31.
Gazdasági ágazat	Szabadidő, kultúra és sporttevékenységek, Média
A támogatást nyújtó hatóság neve és címe	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

A határozat bizalmas információt nem tartalmazó, hivatalos szövege megtalálható a következő weboldalon:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

A határozat elfogadásának időpontja	2006.7.4.
Támogatás száma	N 281/06
Tagállam	Szlovákia
Megnevezés	ALEF Film & Media group s.r.o.
Jogalap	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Az intézkedés típusa	Egyedi támogatás
Célkitűzés	A kultúrát előmozdító támogatás
Támogatás formája	Vissza nem térítendő támogatás
Költségvetés	Tervezett éves kiadás: 2,5 millió SKK; tervezett támogatás teljes összege: 44,11 millió SKK
Támogatás intenzitása	6 %
Időtartam	2006. december 31.
Gazdasági ágazat	Szabadidő, kultúra és sporttevékenységek
A támogatást nyújtó hatóság neve és címe	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

A határozat bizalmas információt nem tartalmazó, hivatalos szövege megtalálható a következő weboldalon:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

A határozat elfogadásának időpontja	2006.7.4.
Támogatás száma	N 282/06
Tagállam	Szlovákia
Megnevezés	TaO Productions s.r.o.

Jogalap	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Az intézkedés típusa	Egyedi támogatás
Célkitűzés	A kultúrát előmozdító támogatás
Támogatás formája	Vissza nem térítendő támogatás
Költségvetés	Tervezett éves kiadás: 5 millió SKK; tervezett támogatás teljes összege: 64 millió SKK
Támogatás intenzitása	8 %
Időtartam	2006. december 31.
Gazdasági ágazat	Szabadidő, kultúra és sporttevékenységek
A támogatást nyújtó hatóság neve és címe	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

A határozat bizalmas információt nem tartalmazó, hivatalos szövege megtalálható a következő weboldalon:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

A határozat elfogadásának időpontja	2002.11.27.
Támogatás száma	N 526/02
Tagállam	Olaszország
Régió	Provincia autonoma di Trento
Megnevezés	Misure agevolative in favore degli impianti a fune per l'anno 2002
Jogalap	Deliberazione della giunta provinciale n. 1354 del 14 giugno 2002, concernente provvidenze per gli impianti a fune e le piste da sci
Az intézkedés típusa	Támogatási program
Célkitűzés	Szektorális fejlesztés
Támogatás formája	Vissza nem térítendő támogatás
Költségvetés	Tervezett éves kiadás: 5 000 millió EUR; tervezett támogatás teljes összege: 5 000 millió EUR
Támogatás intenzitása	40 %
Időtartam	2002. január 1. – 2002. december 31.
Gazdasági ágazat	Szabadidő, kultúra és sporttevékenységek
A támogatást nyújtó hatóság neve és címe	Provincia autonoma di Trento Piazza Dante 15, I-38100 Trento

A határozat bizalmas információt nem tartalmazó, hivatalos szövege megtalálható a következő weboldalon:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

A határozat elfogadásának időpontja	2004.1.20.
Támogatás száma	N 567/03
Tagállam	Belgium
Megnevezés	Belgacom
Jogalap	Loi concernant la reprise par l'État belge des obligations de pension légales de la société anonyme de droit public Belgacom vis à vis de son personnel statutaire/Wetsontwerp houdende overname door de Belgische Staat van de wettelijke pensioenverplichtingen van de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom ten opzichte van haar statutair personeel
Az intézkedés típusa	Támogatási program
Támogatás intenzitása	Támogatásnak nem minősülő intézkedés
Gazdasági ágazat	Posta és telekommunikáció
A támogatást nyújtó hatóság neve és címe	l'État belge

A határozat bizalmas információt nem tartalmazó, hivatalos szövege megtalálható a következő weboldalon:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

A határozat elfogadásának időpontja	2006.10.24.
Támogatás száma	N 615/06
Tagállam	Szlovákia
Megnevezés	Individuálna pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti D.N.A.
Jogalap	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Az intézkedés típusa	Egyedi támogatás
Célkitűzés	A kultúrát előmozdító támogatás
Támogatás formája	Vissza nem térítendő támogatás
Költségvetés	Tervezett támogatás teljes összege: 7 millió SKK
Támogatás intenzitása	41 %
Időtartam	2006. december 31.
Gazdasági ágazat	Szabadidő, kultúra és sporttevékenységek, Média
A támogatást nyújtó hatóság neve és címe	Ministerstvo kultúry SR, Nám. SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava

A határozat bizalmas információt nem tartalmazó, hivatalos szövege megtalálható a következő weboldalon:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

A határozat elfogadásának időpontja	2006.10.24.
Támogatás száma	N 618/06
Tagállam	Szlovákia
Megnevezés	Individuálna pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti FÁMA s. r. o.
Jogalap	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Az intézkedés típusa	Egyedi támogatás
Célkitűzés	A kultúrát előmozdító támogatás
Támogatás formája	Vissza nem térítendő támogatás
Költségvetés	Tervezett támogatás teljes összege: 5 millió SKK
Támogatás intenzitása	14 %
Időtartam	2006. december 31.
Gazdasági ágazat	Szabadidő, kultúra és sporttevékenységek, Média
A támogatást nyújtó hatóság neve és címe	Ministerstvo kultúry SR Nám. SNP č. 33 SK-813 31 Bratislava

A határozat bizalmas információt nem tartalmazó, hivatalos szövege megtalálható a következő weboldalon:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

A határozat elfogadásának időpontja	2006.3.22.
Támogatás száma	NN 84/04 et N 95/04
Tagállam	Franciaország
Megnevezés	Régimes d'aide au cinéma et à l'audiovisuel
Jogalap	Décret n° 99-130 du 24 février 1999; décret n° 98-35 du 14 janvier 1998, décret n° 95-110 du 2 février 1995; loi n° 85-695 du 11 juillet 1985
Az intézkedés típusa	Támogatási program
Célkitűzés	Támogatási intézkedések a filmgyártás és az audiovizuális ipar ágazatában
Támogatás formája	Különböző
Költségvetés	Tervezett éves kiadás: 550 millió EUR
Támogatás intenzitása	Különböző
Időtartam	2011. december 31.
Gazdasági ágazat	Szabadidő, kultúra és sporttevékenységek
A támogatást nyújtó hatóság neve és címe	Különböző

A határozat bizalmas információt nem tartalmazó, hivatalos szövege megtalálható a következő weboldalon:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

A Bizottság közleménye a 2408/92/EGK tanácsi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt eljárás értelmében

Felhívás menetrend szerinti légijáratok közszolgáltatási kötelezettség keretében történő működtetésére Olaszország területén

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/C 305/05)

A közösségi légi fuvarozók Közösségen belüli légi útvonalakhoz jutásáról szóló, 1992. július 23-i 2408/92/EGK tanácsi rendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának rendelkezései értelmében az olasz kormány a légi fuvarozók Szicília tartományban megrendezett konferenciáján hozott határozatokkal összhangban közszolgáltatási kötelezettség elrendelését határozta el légijáratok működtetésére vonatkozóan a következő útvonalakon:

1. Érintett útvonalak

Pantelleria-Palermo és vissza

Lampedusa-Palermo és vissza

Lampedusa-Catania és vissza

Lampedusa-Róma és vissza

Pantelleria-Róma és vissza.

A 2408/92/EGK rendelet II. mellékletének értelmében Róma célállomás alatt a római légikikötői infrastruktúra értendő, amely magában foglalja Róma-Fiumicino és Róma-Ciampino repülőtereket.

1.1. A 793/2004/EK rendelettel módosított, a Közösség repülőterein alkalmazandó résidőkiosztás egységes szabályairól szóló, 1993. január 18-i 95/93/EGK tanácsi rendelet 9. cikkének megfelelően az illetékes szervek fenntarthatnak néhány időszavat légijáratok működtetésére az ezen dokumentumban előírt módozatok szerint.

1.2. A fent meghatározott útvonalak egyetlen programcsomagot alkotnak, amelyet az érdekelt légi fuvarozóknak teljes egészében el kell fogadniuk.

1.3. A Polgári Légiközlekedés Nemzeti Hivatala (a továbbiakban ENAC) ellenőrzi a működtetést átvállaló légi fuvarozók szervezetszervezetét, valamint azt, hogy rendelkeznek-e a szolgáltatáshoz való hozzájárulás feltételeinek minimális követelményeivel a közszolgáltatási kötelezettségek előírásával kitűzött céloknak való megfelelés érdekében.

2. A közszolgáltatási kötelezettségek felsorolása

2.1. Minimális járatsűrűség:

a) Pantelleria-Palermo között és vissza

Minimális járatsűrűség:

- egész évben legalább napi 1 odautat biztosító járat és napi 1 visszautat biztosító járat 44 férőhelyes repülőgéppel;
- egész évben legalább napi 1 odautat biztosító járat és napi 1 visszautat biztosító járat 120 férőhelyes repülőgéppel;

- a május 1. és október 30. közötti időszakban a fenti napi 2 járaton kívül heti 3 odautat és heti 3 visszautat biztosító, pénteken, szombaton és vasárnap közlekedő járat 44 férőhelyes repülőgéppel.

b) Lampedusa-Palermo között és vissza

Minimális járatsűrűség:

- egész évben legalább napi 1 odautat biztosító járat és napi 1 visszautat biztosító járat 44 férőhelyes repülőgéppel;
- egész évben legalább napi 1 odautat biztosító járat és napi 1 visszautat biztosító járat 120 férőhelyes repülőgéppel;
- A május 1. és október 30. közötti időszakban a fenti napi 2 járaton kívül heti 3 odautat és heti 3 visszautat biztosító, pénteken, szombaton és vasárnap közlekedő járat 44 férőhelyes repülőgéppel.

c) Lampedusa-Catania között és vissza

Minimális járatsűrűség:

- az október 31. és április 30. közötti időszakban legalább heti 3 odautat és heti 3 visszautat biztosító járat 44 férőhelyes repülőgéppel;
- az október 1. és április 30. közötti időszakban legalább napi 1 odautat és napi 1 visszautat biztosító járat 44 férőhelyes repülőgéppel.

d) Lampedusa-Róma között és vissza

Minimális járatsűrűség:

- az október 1. és május 31. közötti időszakban legalább heti 2 odautat biztosító járat és heti 2 visszautat biztosító járat 120 férőhelyes repülőgéppel.

e) Pantelleria-Róma és vissza

Minimális járatsűrűség:

- az október 1. és május 31. közötti időszakban legalább heti 1 odautat biztosító járat és heti 1 visszautat biztosító járat 120 férőhelyes repülőgéppel.

A szolgáltatás működtetéséhez általában használt repülőgép meghibásodása eseténre biztosítani kell egy négy órán belül rendelkezésre álló repülőgépet.

Valamennyi járat teljes kapacitását a közszolgáltatási kötelezettségeknek megfelelően kell értékesíteni.

2.2. Menetrend:

Az alábbi járatokat kell biztosítani:

A Pantelleria-Palermo útvonalon:

legalább

- 1 járat 8.00-10.00 óra közötti indulással
- 1 járat 15.00-17.00 óra közötti indulással.

A Palermo-Pantelleria útvonalon:

legalább

- 1 járat 8.00-10.00 óra közötti indulással
- 1 járat 15.00-17.00 óra közötti indulással.

A Lampedusa-Palermo útvonalon:

legalább

- 1 járat 07.00-10.00 óra közötti indulással
- 1 járat 18.00-21.00 óra közötti indulással.

A Palermo-Lampedusa útvonalon:

legalább

- 1 járat 07.00-10.00 óra közötti indulással
- 1 járat 18.00-21.00 óra közötti indulással.

A Lampedusa-Catania és vissza, a Lampedusa-Roma és vissza, illetve a Pantelleria-Róma és vissza útvonalon olyan menetrendet kell előírni, amely lehetővé teszi a továbbutazást az országos és nemzetközi járatokkal a cataniai és a római átszállóhelyekről.

2.3. Alkalmazható repülőgéptípusok vagy felajánlott befogadóképesség:

A Pantelleria-Palermo és a Lampedusa-Palermo menettérít járatokat túlnyomós utasterű, turbólégcsavaros vagy sugárhajtóműves, járatonként legalább 44 ülőhellyel rendelkező, illetve legalább 120 ülőhellyel rendelkező repülőgépekkel kell működtetni a 2.1 a) és a 2.1 b) pontokban meghatározottak szerint.

A Lampedusa-Catania menettérít járatokat túlnyomós utasterű, turbólégcsavaros vagy sugárhajtóműves, járatonként legalább 44 ülőhellyel rendelkező repülőgépekkel kell működtetni a 2.1 c) pontban meghatározottak szerint.

A Lampedusa-Roma és a Pantelleria-Róma járatokat járatonként legalább 120 ülőhellyel rendelkező repülőgépekkel kell működtetni a 2.1 d) és a 2.1 e) pontban meghatározottak szerint.

Amennyiben a kereslet megkívánja, kiegészítő járatok beállításával nagyobb kapacitást kell felajánlani

A fenti járatokon garantálni kell 3 ülőhely fenntartását sürgős orvosi-egészségügyi problémák esetére vagy az illetékes szervek igényének kielégítésére. Az említett 3 helyből kettőt az indulást megelőző 24 óráig sem lefoglalni sem értékesíteni nem lehet, a fennmaradó egy ülőhelyet pedig az indulást megelőző 12 óráig fenn kell tartani.

A legalább 120 ülőhellyel rendelkező repülőgépekkel működtetett járatokon megfelelő módon biztosítani kell a korlátozott képességű személyek (WCHR, WCHS, WCHC), a hordágyon szállított utasok, illetve az elhunytak szállítását, valamint szükség esetén az áruszállítást.

A kötelezettségeket elfogadó légifuvarozó – azon eseteket kivéve, amikor biztonsági okokból meg kell tagadnia a beszállást –, minden erejével azon igyekszik, hogy az alkalmazott járműveken megkönnyítse a korlátozott képességű vagy mozgássérült utasok számára az utazást.

2.4. Viteldíjak:

a) az útvonalakon az alkalmazható legmagasabb viteldíj a következő:

Pantelleria-Palermo és vissza	29,00 EUR
Lampedusa-Palermo és vissza	31,00 EUR
Lampedusa-Catania és vissza	31,00 EUR
Lampedusa-Róma és vissza	60,00 EUR
Pantelleria-Róma és vissza	60,00 EUR

Valamennyi megjelölt viteldíj nettó, azaz HÉA, valamint adók és repülőtéri illetékek nélkül értendő, és semmiféle kiegészítő díj alkalmazása nem megengedett.

A közszolgálati útvonalon utazó valamennyi utas jogosult a fentiekben ismertetett viteldíjra.

Legalább egy teljesen díjtalan foglalási és értékesítési módot kell biztosítani, amely nem ró az utasra további anyagi kötelezettséget.

b) Az illetékes szervek minden évben az előző évi inflációs rátának megfelelően módosítják a legmagasabb viteldíjat, ami az ISTAT/FOI általános fogyasztói árindexe alapján kerül kiszámításra. A módosítás mértékéről értesítik valamennyi, az érintett útvonalakon működő légi fuvarozót, valamint bejelentik az Európai Bizottságnál, az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzététel céljából.

c) Abban az esetben, ha az euro/USA-dollár árfolyam és/vagy az üzemanyagköltség félévenkénti hivatalos átlagában 5 %-nál nagyobb mértékű módosulás következik be, a viteldíjakat a rögzített módosulás arányában ki kell igazítani a járat költségének üzemanyaghányad által befolyásolt részével.

Adott esetben a viteldíjak féléves kiigazítása Szicília Tartomány elnökével egyetértésben az Infrastruktúra és Közlekedési Minisztérium hatáskörébe tartozik. A megjelölt százalékon túli növekedés esetén a fent említett szakmai vegyesbizottság a kiigazítási eljárást a közszolgálati útvonalakon működő légi fuvarozók észrevételére teszi meg. Csökkenés esetén hivatalból kerül sor az eljárásra. A fenti vizsgálat során figyelembe kell venni a közszolgáltatási útvonalakon működő légifuvarozók véleményét.

Az esetleges viteldíj-kiigazításra a felmérést követő félévben kerül sor.

A módosítás mértékéről értesítik valamennyi, az érintett útvonalakon működő légifuvarozót, valamint bejelentik az Európai Bizottságnál, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzététel céljából.

2.5. A járatok folyamatossága:

A járatok folyamatos, rendszeres és pontos működtetésének biztosítása érdekében az ezen közszolgáltatási kötelezettségeket elfogadó légi fuvarozó kötelezi magát, hogy:

- legalább egy éven keresztül garantálja a szolgáltatást, amelyet csak legalább 6 hónapos előzetes értesítés mellett függeszthet fel;
- egységesíti magatartását az európai és olaszországi utasok jogainak kartájában foglalt elvek gyakorlása tekintetében, a vonatkozó nemzeti, közösségi és nemzetközi szabályozás betartása céljából;
- működési biztosítékot helyez letétbe a szolgáltatás kifogástalan teljesítésére és folyamatos ellátására. E biztosítékot legalább 800 000 EUR összegben biztosítási kezes révén a Polgári Légiközlekedés Nemzeti Hivatala ENAC javára kell elhelyezni, amely kötelezettséget vállal a közszolgáltatási kötelezettségek teljesítésének biztosítására.
- minden évben a tervezett járatok legalább 98 %-át teljesíti. A közvetlenül a légi fuvarozónak felróható ok miatt

törölt járatok aránya legfeljebb 2 % lehet, a *vis maior* eseteket nem tekintve;

- 3 000 EUR összegű büntetést fizet a szabályozó hivatalnak minden egyes, a 2 %-os tűréshatárt meghaladóan törölt járat után. Az ilyen jogcímen befolyt összeg Szicília folyamatos kontinentális összeköttetésének céljára elkülönítésre kerül;
- garantálnia kell, hogy a járatokat a megállapított menetrendhez viszonyított 30 percen belül elindítják (a szolgáltatás pontossági együtthatója);
- minden 30 percet meghaladó késésnél 15,00 EUR-t jóváír az utasok számára a következő jegy vásárlásakor történő felhasználásra.

A fent ismertetett szabályt nem kell alkalmazni a törölt járatokra és azokra a késésekre, amelyek az időjárási körülmények, sztrájkok és minden egyéb, nem a légifuvarozó felelősségi körébe és/vagy ellenőrzése alá tartozó esemény miatt következnek be.

Az e pontig felsorolt bírságok halmozódhatnak a „Visszatartott beszállás és légijáratok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 261/2004/EK rendelet megszegése esetén alkalmazott bírságrendszer”-t meghatározó, 2006. január 27-i törvényerejű rendelet által előírt szankciókkal.

Iránymutatás az „ipari célú felhasználás” értelmezéséhez a Norvégiából és Izlandról származó halászati termékekre megnyitott egyes vámkontingensek alkalmazása érdekében

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/C 305/06)

A Norvégiából származó egyes mezőgazdasági és halászati termékek közösségi vámkontingenseinek megnyitásáról és kezeléséről szóló 992/95/EK rendelet módosításáról szóló 1920/2004/EK tanácsi rendeletben és az egyes Izlandról származó halászati termékekre és élő lovakra vonatkozóan közösségi vámkontingensek megnyitásáról és kezeléséről szóló 499/96/EK rendelet módosításáról szóló 1921/2004/EK tanácsi rendeletben szereplő 09.0752, 09.0754, 09.0756, 09.0760, 09.0763, 09.0778 és 09.0792 rendelkezésű vámkontingenseket egyes „ipari célú” felhasználásra szánt halászati termékekre vonatkozóan nyitották meg. A rendeletek nem pontosítják az „ipari célú felhasználás” kifejezést.

A közösségi vámkontingensek egységes alkalmazásának biztosítása érdekében, a Vámkódex Bizottság Gazdasági tarifális kérdésekkel foglalkozó részlege az alábbi iránymutatást adja ki.

1. A **09.0752, 09.0754, 09.0760, 09.0763, 09.0778 és 09.0792** rendelkezésű vámkontingensek alkalmazása során az „ipari célú felhasználás” kifejezést a következőképpen kell érteni:

„A vámkontingenseket bármely eljárás végrehajtása előtt álló termékekre alkalmazni kell, kivéve, ha azokat az alábbi eljárások közül kizárólag egy vagy több végrehajtására szánják: tisztítás, kizsigerelés, a farok és a fej eltávolítása, darabolás, mintavétel, válogatás, címkézés, csomagolás, hűtés, fagyasztás, mélyfagyasztás, kiolvasztás, szétválasztás.

Mindazonáltal, a vámkontingensek az alábbi vágási eljárások végrehajtása előtt álló termékekre alkalmazandók: kockázás, filézés, szeletelés, a fagyasztott tömbök darabolása illetve a fagyasztott, rétegezett filétömbök darabolása.

A vámkontingensek nem alkalmazhatók olyan termékek esetében, amelyeket a vámkontingensek igénybevételére jogosító eljárásoknak kívánnak alávetni, de ezeket az eljárásokat a kiskereskedelem vagy a vendéglátás szintjén végzik el.

A vámkontingens keretében adott tarifális kedvezmények kizárólag az emberi fogyasztásra szánt halra vonatkoznak.”

2. A **09.0756** rendelkezésű vámkontingens alkalmazása során az „ipari célú felhasználás” kifejezést a következőképpen kell érteni:

„A vámkontingenseket bármely eljárás végrehajtása előtt álló termékekre kell alkalmazni, kivéve, ha azokat az alábbi eljárások közül kizárólag egy vagy több végrehajtására szánják: tisztítás, kizsigerelés, a farok és a fej eltávolítása, darabolás, mintavétel, válogatás, címkézés, csomagolás, hűtés, fagyasztás, mélyfagyasztás, kiolvasztás, szétválasztás.

Mindazonáltal, a vámkontingens az alábbi vágási eljárások végrehajtása előtt álló termékekre alkalmazandó: kockázás, filézés, a fagyasztott tömbök darabolása illetve a fagyasztott, rétegezett filétömbök darabolása.

A vámkontingens nem alkalmazható olyan termékek esetében, amelyeket a vámkontingensek igénybevételére jogosító eljárásoknak kívánnak alávetni, de ezeket az eljárásokat a kiskereskedelem vagy a vendéglátás szintjén végzik el.

A vámkontingens keretében adott tarifális kedvezmények kizárólag az emberi fogyasztásra szánt halra vonatkoznak.”

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám COMP/M.4455 – Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/C 305/07)

2006. november 29-én a Bizottság határozott, hogy engedélyezi a fentebb említett összefonódást, és a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. Ez a határozat a Tanács 139/2004/EK rendeletének 6(1)(b) paragrafusán nyugszik. A határozat teljes szövege kizárólag németül érhető el, és azután teszik közzé, miután az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították a határozat szövegéből. Elérhető lesz:

- az Európa versenypolitikai weboldalon (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal lehetőséget kínál arra, hogy az egyedi fúziós döntések társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek.
- elektronikusan az EUR-Lex honlapon az alábbi hivatkozási szám alatt: 32006M4455. Az EUR-Lex online hozzáférést biztosít az európai jogi anyagokhoz. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám COMP/M.4449 – KKR/SIF (Tarkett))

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/C 305/08)

2006. december 7-én a Bizottság határozott, hogy engedélyezi a fentebb említett összefonódást, és a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. Ez a határozat a Tanács 139/2004/EK rendeletének 6(1)(b) paragrafusán nyugszik. A határozat teljes szövege kizárólag angolul érhető el, és azután teszik közzé, miután az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították a határozat szövegéből. Elérhető lesz:

- az Európa versenypolitikai weboldalon (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal lehetőséget kínál arra, hogy az egyedi fúziós döntések társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek.
- elektronikusan az EUR-Lex honlapon az alábbi hivatkozási szám alatt: 32006M4449. Az EUR-Lex online hozzáférést biztosít az európai jogi anyagokhoz. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Bejelentett összefonódás engedélyezése
(Ügyszám COMP/M.4239 – Plastic Omnium/Inopart)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/C 305/09)

2006. október 27-én a Bizottság határozott, hogy engedélyezi a fentebb említett összefonódást, és a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja. Ez a határozat a Tanács 139/2004/EK rendeletének 6(1)(b) paragrafuszán nyugszik. A határozat teljes szövege kizárólag angolul érhető el, és azután teszik közzé, miután az üzleti titkokat tartalmazó részeket eltávolították a határozat szövegéből. Elérhető lesz:

- az Európa versenypolitikai weboldalon (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Ez az oldal lehetőséget kínál arra, hogy az egyedi fúziós döntések társaság, ügyszám, dátum és ágazati tagolás szerint kereshetők legyenek.
 - elektronikusan az EUR-Lex honlapon az alábbi hivatkozási szám alatt: 32006M4239. Az EUR-Lex online hozzáférést biztosít az európai jogi anyagokhoz. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉG

EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG

Az EFTA Felügyeleti Hatóság közleménye az EFTA Felügyeleti Hatóság és az EFTA-államok bíróságai között az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének alkalmazása tárgyában folytatott együttműködésről

(2006/C 305/10)

A. Ezt a közleményt az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás (a továbbiakban EGT-megállapodás) és az EFTA-államok közötti, a Felügyeleti Hatóság és a Bíróság létrehozásáról szóló megállapodás (a továbbiakban Felügyeleti és Bírósági Megállapodás) szabályainak értelmében teszik közzé.

B. Az Európai Bizottság (a továbbiakban a Bizottság) közleményt adott ki a Bizottság és az EU-tagállamok bíróságai között az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alkalmazásában történő együttműködésről ⁽¹⁾. Ez a nem kötelező érvényű jogi aktus azokat az elveket és szabályokat tartalmazza, amelyeket a Bizottság a verseny terén alkalmaz. Elmagyarázza továbbá a Bizottság és az EU-tagállamok bíróságai között tervezett együttműködés mikéntjét.

C. Az EFTA Felügyeleti Hatóság megítélése szerint a fent említett jogi aktus EGT vonatkozású. Az egyenlő versenyfeltételek fenntartása és az EGT versenyszabályainak az Európai Gazdasági Térségben történő egységes alkalmazása érdekében a Hatóság – a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjában ráruházott hatáskör értelmében – elfogadja ezt a közleményt.

D. E közlemény célja különösen annak ismertetése, hogy az EFTA Felügyeleti Hatóság hogyan kíván együttműködni az EFTA-államok bíróságaival ⁽²⁾ az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének egyedi esetekben történő alkalmazásában ⁽³⁾; mindig figyelembe kell venni a nemzeti bíróságok függetlenségét.

I. A KÖZLEMÉNY HATÁLYA

1. Ez a közlemény az EFTA Felügyeleti Hatóság és az EFTA-államok bíróságai között az EGT-megállapodás 53. és 54. cikke alkalmazásában történő együttműködéssel foglalkozik. E közlemény alkalmazásában „az EFTA-államok bíróságai” (a továbbiakban: nemzeti bíróságok) azok az EFTA-államokban székelő bíróságok, amelyek alkalmazhatják az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkét, és amelyek a

⁽¹⁾ HL C 101., 2004.4.27., 54. o.

⁽²⁾ E közlemény alkalmazásában az EFTA-államok azok az EFTA-államok, amelyek tekintetében az EGT-megállapodás hatályba lépett.

⁽³⁾ Az EGT-megállapodás 56. cikkének megfelelően az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének hatálya alá tartozó egyedi esetek kezelésére vonatkozó hatáskör az EFTA Felügyeleti Hatóság és a Bizottság között oszlik meg. Egy esetben csak egy felügyeleti hatóság illetékes eljárni.

Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 34. cikke értelmében tanácsadói véleményt kérhetnek az EFTA-Bíróságtól az EGT-megállapodás, illetve a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás értelmezéséről ⁽⁴⁾.

2. A nemzeti bíróságokat felszólíthatják az EGT-megállapodás 53. és 54. cikke alkalmazására a magán-személyek között zajló perekben, például szerződésekkel összefüggő vagy kártérítési keresetek esetében. Eljárhatnak állami végrehajtóként vagy felülvizsgálati bíróságként is. A nemzeti bíróság a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 4. jegyzőkönyve II., az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkében megállapított versenyszabályok végrehajtásáról szóló fejezete (a továbbiakban: II. fejezet) 40. cikkének (1) bekezdése értelmében kijelölhető az EFTA-állam versenyhatóságának (a továbbiakban: a nemzeti versenyhatóság) ⁽⁵⁾. Ebben az esetben a nemzeti bíróságok és az EFTA Felügyeleti Hatóság együttműködésére nem csak ez a közlemény vonatkozik, hanem a versenyhatóságok EFTA-hálózatán belüli együttműködéséről szóló közlemény is ⁽⁶⁾.

II. AZ EGT VERSENYSZABÁLYAINAK ALKALMAZÁSA A NEMZETI BÍRÓSÁGOK ÁLTAL

A. A NEMZETI BÍRÓSÁGOK ILLETÉKESSÉGE AZ EGT VERSENYSZABÁLYAINAK ALKALMAZÁSÁRA

Amennyiben a nemzeti bíróságok hatáskörrel rendelkeznek egy ügy tárgyalására ⁽⁷⁾, alkalmazhatják az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkét ⁽⁸⁾. Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az EGT-megállapodás 53. és 54. cikke a közrend része, ezért alapvető fontosságú az EGT-megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez; e célkitűzések egyike egy olyan rendszer létrehozása, amely biztosítja, hogy a verseny nem torzul, illetve, hogy a versenyszabályokat tiszteletben tartják ⁽⁹⁾.

3. Az Európai Közösségek Bírósága szerint abban az esetben, ha a hazai jog értelmében a nemzeti bíróságnak saját kezdeményezéséből kiindulva a kötelező érvényű nemzeti szabályok alapján olyan jogkérdéseket kell felvetnie, amelyeket a felek nem vetettek fel, e kötelezettsége akkor is érvényes, amikor

⁽⁴⁾ Annak meghatározásához, hogy mely jogalanyok minősülnek bíróságnak a Felügyeleti és Bírósági megállapodás 34. cikke értelmében, lásd pl. az EFTA-Bíróság ítéletét, E-1/94 ügy, Ravintoloitsijain Liiton Kustannus Oy Restamark, EFTA-Bíróság jelentése [1994-1995], 15. o. és az Európai Közösségek Bíróságának ítéletét, C-516/99 ügy, Schmid [2002], EBHT I-4573, (34) bekezdés: „A Bíróság több tényezőt is figyelembe vesz, például azt, hogy a testületet törvény alapján hozták-e létre, állandó-e, joghatósága kötelező erejű-e, eljárása inter partes-e, alkalmaz-e jogi rendelkezéseket és független-e”. A közösségi bíróságok joggyakorlata tekintetében az EGT-megállapodás 6. cikke úgy rendelkezik, hogy – az eset jog jövőbeli alakulásának sérelme nélkül – e megállapodás rendelkezéseinek – amennyiben azok lényegileg azonosak az Európai Közösséget létrehozó szerződés és az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés megfelelő rendelkezéseivel, illetve e két szerződés alkalmazása érdekében elfogadott jogi aktusokkal – végrehajtásakor és alkalmazásakor azokat az Európai Közösségek Bírósága által az EGT-megállapodás aláírását megelőzően hozott ítéleteknek megfelelően kell értelmezni. A Bíróság által az EGT-megállapodás aláírását követően hozott ítéletek tekintetében a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy az EFTA Felügyeleti Hatóságnak és az EFTA-Bíróságnak figyelembe kell vennie ezeket.

⁽⁵⁾ Az EFTA-államok közötti, a Felügyeleti Hatóság és a Bíróság létrehozásáról szóló, 2004. szeptember 24-i megállapodás 4. jegyzőkönyvét módosító, 2005. május 19-én hatályba lépett megállapodást követően a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 4. jegyzőkönyvének II. fejezete az EFTA-pillérben nagy mértékben tükrözi az 1/2003/EK tanácsi rendeletet (HL L 1, 2003.1.4., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az EFTA Felügyeleti Hatóság közleménye a versenyhatóságok EFTA-hálózatán belüli együttműködéséről, még nem tették közzé.

⁽⁷⁾ A nemzeti bíróság hatásköre a hatáskörökről szóló nemzeti, EGT- és nemzetközi szabályoktól függ.

⁽⁸⁾ Lásd a II. fejezet 6. cikkét.

⁽⁹⁾ Lásd az EGT-megállapodás 1. cikke (2) bekezdésének e) pontját, amelynek értelmében az EGT-megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez olyan rendszer létrehozására van szükség, amely biztosítja, hogy a verseny nem torzul és a versenyszabályokat tiszteletben tartják, E-8/00 ügy, Landsorganisasjonen i Norge with Norsk Kommuneforbund, EFTA-Bíróság jelentése [2002], 114. o., (40) bekezdés.

kötelező érvényű közösségi szabályokról – például a versenyszabályokról – van szó. Ugyanez az álláspont abban az esetben, ha a hazai jog mérlegelési jogkört ruház a nemzeti bíróságokra azzal kapcsolatban, hogy alkalmazzanak-e saját kezdeményezésből kötelező érvényű jogi rendelkezéseket: amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi, a nemzeti bíróságoknak akkor is alkalmazniuk kell a versenyszabályokat, ha a rendelkezések alkalmazásában érdekelt fél nem hivatkozott ezekre. A közösségi jog ugyanakkor nem követeli meg a nemzeti bíróságoktól a közösségi jog rendelkezéseinek megsértésével kapcsolatos kérdés saját kezdeményezéséből történő felvetését, ha a kérdés vizsgálata a rájuk ruházott passzív szerep feladására kényszerítené a bíróságokat azáltal, hogy túllépnek a vita felek által meghatározott hatályán, és más tényekre és körülményekre építenek, mint amelyekre a rendelkezések alkalmazásában érdekelt fél alapozza a követelését⁽¹⁰⁾. Az EFTA Felügyeleti Hatóság megítélése szerint az EFTA-államok nemzeti bíróságai hasonló kötelezettséggel rendelkeznek, amennyiben az EGT-szabályokat végrehajtották⁽¹¹⁾.

4. A nemzeti jog értelmében rájuk ruházott funkcióktól függően a nemzeti bíróságokat közigazgatási, polgári és büntetőjogi eljárásokban felszólíthatják az EGT-megállapodás 53. és 54. cikke alkalmazására⁽¹²⁾. Amennyiben a természetes vagy jogi személy felkéri a nemzeti bíróságot egyéni jogai védelmére, utóbbi olyan, speciális szerepet játszik az EGT-megállapodás 53. és 54. cikke érvényre juttatásában, amely eltér az EFTA Felügyeleti Hatóság vagy a nemzeti versenyhatóságok által a köz érdekében történő érvényre juttatás esetétől⁽¹³⁾. A nemzeti bíróságok szerződések semmissé tételével vagy kártérítés megítélésével is érvényt szerezhetnek az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének.
5. A nemzeti bíróságok a nemzeti versenyjog párhuzamos alkalmazása nélkül alkalmazhatják az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkét. Ha azonban a nemzeti bíróságok az EGT-megállapodás 53. cikkének (1) bekezdése értelmében az EGT-megállapodás szerződő felei közötti kereskedelmet esetleg befolyásoló megállapodásokra, vállalkozások társulásai által hozott döntésekre vagy összehangolt magatartásra⁽¹⁴⁾, illetve az EGT-megállapodás 54. cikkével tiltott visszaélésre alkalmazzák a nemzeti versenyjogot, akkor ezekre a megállapodásokra, döntésekre vagy magatartásokra az EGT versenyszabályait is alkalmazniuk kell⁽¹⁵⁾.
6. A II. fejezet nem csak az EGT versenyjogának alkalmazására hatalmazza fel a nemzeti bíróságokat. A nemzeti versenyjog párhuzamos alkalmazása az EGT-megállapodás szerződő felei közötti kereskedelmet esetleg befolyásoló megállapodásokra, vállalkozások társulásai által hozott döntésekre vagy összehangolt magatartásra nem vezethet az EGT versenyjogától eltérő eredményre. A II. fejezet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében az EGT-megállapodás 53. cikkének (1) bekezdését nem sértő vagy az EGT-megállapodás 53. cikke (3) bekezdésének feltételeit teljesítő megállapodások, döntések és összehangolt magatartások nem tilthatók a nemzeti versenyjog értelmében sem⁽¹⁶⁾. Az EGT-megállapodás ugyanakkor kimondja,

⁽¹⁰⁾ C-430/93 és C-431/93 közös ügyek, van Schijndel [1995] EBHT I-4705, 13-15 és 22.

⁽¹¹⁾ A nem végrehajtott EGT-szabályok esetében más a helyzet. Az EGT-megállapodás 7. cikke és 35. jegyzőkönyve értelmében az EGT-jogszabályok nem jelentik a jogalkotói hatáskör átruházását. Az EGT-megállapodás 35. jegyzőkönyve kötelezi az EFTA-államokat annak biztosítására – szükség esetén külön, kötelező érvényű rendelkezésen keresztül –, hogy a végrehajtott EGT-szabályok és egyéb kötelező érvényű rendelkezések összeférhetetlensége esetén az EGT-szabályoké legyen az elsőbbség. Ezért az EGT-jogszabályok nem írják elő, hogy a magánszemélyek és a gazdasági szereplők közvetlenül folyamodhassanak a nem végrehajtott EGT-szabályokhoz a nemzeti bíróságok előtt. Ugyanakkor az EGT-megállapodás dinamikus és homogén piac létrehozására vonatkozó célkitűzéséből, a jogi védelem és a magánszemélyek jogai tiszteletben tartásának hangsúlyozásából, valamint a hatékonyság nemzetközi jogi elvéből egyenesen következik, hogy a nemzeti jogszabályok értelmezésekor a nemzeti bíróságok figyelembe veszik az EGT-jogszabályok vonatkozó részeit, akár végrehajtottakat azokat, akár nem, E-4/01 ügy, Karl K. Karlsson, EFTA-Bíróság jelentése [2002], 240. o., (28) bekezdés.

⁽¹²⁾ Az 1/2003/EK rendelet (8) preambulumbekkezdése utolsó mondatának megfelelően a rendelet nem alkalmazandó azokra a nemzeti jogszabályokra, amelyek természetes személyekre szabnak ki büntető szankciókat, kivéve ha ilyen szankciók révén érvényesítik a vállalkozásokra vonatkozó versenyszabályokat. Az EFTA Felügyeleti Hatóság megítélése szerint a II. fejezet sem alkalmazandó az EFTA-államok azon nemzeti jogszabályaira, amelyek természetes személyekre szabnak ki büntető szankciókat, kivéve ha ilyen szankciók révén érvényesítik a vállalkozásokra vonatkozó versenyszabályokat.

⁽¹³⁾ T-24/90 ügy, Automec, [1992] EBHT II-2223, (85) bekezdés.

⁽¹⁴⁾ A kereskedelemre gyakorolt hatás fogalmának további pontosítását lásd az erről szóló közleményben (HL-ben még nem tették közzé).

⁽¹⁵⁾ A II. fejezet 3. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹⁶⁾ Lásd az EGT-megállapodás 53. cikke (3) bekezdésének alkalmazásáról szóló közleményt is (HL-ben még nem tették közzé).

hogy a nemzeti és az EGT-jog egyidejű alkalmazásából eredő problémák esetén az EGT-jog élvez elsőbbséget. Az EGT-megállapodás 53. cikkének (1) bekezdését megszegő és az 53. cikk (3) bekezdésének feltételeit nem teljesítő megállapodások, döntések és összehangolt magatartások tehát nem maradhatnak fenn a nemzeti jog értelmében⁽¹⁷⁾. A nemzeti versenyjog és az EGT-megállapodás 54. cikke egyoldalú magatartás esetén történő párhuzamos alkalmazása tekintetében a II. fejezet 3. cikke nem rendelkezik hasonló, a konvergenciára vonatkozó kötelezettségről. Egymással ütköző rendelkezések esetén azonban a nemzeti bíróságok nem alkalmazhatják a nemzeti jog végrehajtott EGT-szabálynak ellentmondó rendelkezéseit, függetlenül attól, hogy a nemzeti jog rendelkezését az EGT-szabály előtt vagy után fogadták-e el⁽¹⁸⁾.

7. Az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének alkalmazásán kívül a nemzeti bíróságok az EGT-megállapodásba beépített jogi aktusokat, az EFTA-Bíróság ítéleteit és az EFTA Felügyeleti Hatóság határozatait egyaránt alkalmazhatják. A nemzeti bíróságoknak tehát esetenként végre kell hajtaniuk a Felügyeleti Hatóság határozatait⁽¹⁹⁾ vagy az EGT-megállapodásba beépített jogi aktusokat, amikor az EGT-megállapodás 53. cikkének (3) bekezdését bizonyos megállapodásokra, döntésekre és összehangolt magatartásokra, illetve bizottsági határozatokra alkalmazzák. Az EGT versenyszabályainak alkalmazásakor a nemzeti bíróságok az EGT-jog keretében járnak el, így figyelembe kell venniük annak általános elveit⁽²⁰⁾.
8. Az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének nemzeti bíróságok által történő alkalmazása sokszor összetett gazdasági és jogi vizsgálatok függvénye⁽²¹⁾. Az EGT versenyszabályainak alkalmazásakor a nemzeti bíróságoknak szem előtt kell tartaniuk az EGT-jog bevett elveit⁽²²⁾, valamint az EGT-megállapodásba beépített, az EGT-megállapodás 53. cikkének (3) bekezdését bizonyos megállapodásokra, döntésekre és összehangolt magatartásokra alkalmazó jogi aktusokat⁽²³⁾. Ezen túlmenően konkrét ügyben az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének az EFTA Felügyeleti Hatóság által történő alkalmazása köti a nemzeti bíróságokat, amikor azok ugyanabban az ügyben a hatósággal párhuzamosan vagy a Hatóságot követően alkalmazzák az EGT versenyszabályait⁽²⁴⁾. A nemzeti bíróságoknak tiszteletben kell tartaniuk az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének Bizottság általi alkalmazását, amikor ugyanabban az ügyben a Bizottsággal párhuzamosan vagy a Bizottság eljárását követően alkalmazzák az EGT versenyszabályait. Végül, és az EGT-megállapodás EFTA-Bíróság, illetve a közösségi bíróságok általi végső értelmezése sérelme nélkül, a nemzeti bíróságok útmutatást találhatnak az előttük lévő ügygel analógiákat mutató felügyeleti hatósági vagy bizottsági határozatokban és az EGT-megállapodásba beépített jogi aktusokban, illetve az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének értelmezéséről szóló felügyeleti hatósági közleményekben és iránymutatásokban⁽²⁵⁾.

B. AZ EGT VERSENSZABÁLYAI NEMZETI BÍRÓSÁGOK ÁLTALI ALKALMAZÁSÁNAK ELJÁRÁSBELI SZEMPONTJAI

9. Az EGT versenyszabályai nemzeti bíróságok általi végrehajtásának eljárásbeli feltételeit és a szabályok megsértése esetén alkalmazható szankciókat nagyrészt szabályozza a nemzeti jog. Bizonyos mértékben azonban az EGT-jog is meghatározza, hogy milyen feltételekkel kell végrehajtani az EGT versenyszabályait. A Felügyeleti és Bírósági Megállapodás lehetővé teszi a nemzeti bíróságok számára bizonyos eszközök használatát, például kérhetik az EFTA Felügyeleti Hatóság véleményét az EGT versenyszabályaival kapcsolatos kérdések tekintetében⁽²⁶⁾. A bíróságok előtt folyó eljárásokra kötelező hatállyal járó

⁽¹⁷⁾ E tekintetben lásd E/194 ügy, Restamark, a fenti 4. lábjegyzet, 14/68 ügy, Walt Wilhelm [1969] EBHT 1 és 253/78 és 1-től 3/79-ig közös ügyek, Giry és Guerlain [1980] EBHT 2327, 15-17.

⁽¹⁸⁾ E tekintetben lásd az E-1/94 ügyet, Restamark, a fenti 4. lábjegyzetet, és a C-198/01 ügyet, Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF) [2003] 49. Lásd a fenti 11. lábjegyzetet is.

⁽¹⁹⁾ A nemzeti bíróságot felkérhetik például az EFTA Felügyeleti Hatóság által a II. fejezet 7-10., 23. és 24. cikke értelmében hozott határozat végrehajtására.

⁽²⁰⁾ Lásd pl. az 5/88 ügyet, Wachauf [1989] EBHT 2609, 19.

⁽²¹⁾ C-215/96 és C-216/96 közös ügyek, Bagnasco [1999] EBHT I-135, 50.

⁽²²⁾ Lásd e közlemény 4. lábjegyzetét.

⁽²³⁾ 63/75 ügy, Fonderies Roubaix [1976] EBHT 111, 9-11 és C-234/89 ügy, Delimitis [1991] EBHT I-935, 46.

⁽²⁴⁾ Az EGT versenyszabályainak a nemzeti bíróságok és a Hatóság általi párhuzamos vagy egymást követő alkalmazásáról lásd még e közlemény 11-14. pontját.

⁽²⁵⁾ 66/86 ügy, Ahmed Saeed Flugreisen [1989] ECR 803, 27 és C-234/89 ügy Delimitis [1991] EBHT I-935, 50. A versenypolitika területével kapcsolatos EFTA felügyeleti hatósági iránymutatások és közlemények, valamint az EGT-megállapodás 53. cikkének (3) bekezdését bizonyos megállapodásokra, döntésekre vagy összehangolt magatartásokra alkalmazó, az EGT-megállapodásba beépített jogi aktusok jegyzékét e közlemény melléklete tartalmazza.

⁽²⁶⁾ Azzal a lehetőséggel kapcsolatban, hogy a nemzeti bíróságok az EFTA Felügyeleti Hatóság véleményét kérhetik, lásd még e közlemény 27-30. pontját.

szabályokat hozhatnak létre, lehetővé téve például a Hatóság és a nemzeti versenyhatóságok számára írásos észrevételek benyújtását ⁽²⁷⁾. Az EGT-jog e rendelkezései magasabb rangúak, mint a nemzeti szabályok ⁽²⁸⁾.

10. Az EGT-versenyszabályok nemzeti bíróságok általi végrehajtásával összefüggő eljárásokról és szankciókról szóló EGT-rendelet hiányában a nemzeti bíróságok a nemzeti eljárásjogot alkalmazzák és – amennyiben erre illetékesek – a nemzeti jogban megállapított szankciókat róják ki. A nemzeti rendelkezések alkalmazásának azonban összeegyeztethetőnek kell lennie az EGT-jog általános elveivel. E tekintetben érdemes emlékeztetni az EFTA-Bíróság és az Európai Közösségek Bíróságának esetjogára, amelynek megfelelően:

- a) az EGT-jog megsértése esetén a nemzeti jognak hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókról kell rendelkeznie ⁽²⁹⁾;
- b) amennyiben az EGT-jog megsértése kárt okoz egy magánszemélynek, utóbbi bizonyos feltételekkel kártérítésre kérheti a nemzeti bíróságokat ⁽³⁰⁾;
- c) a nemzeti bíróságok által az EGT-jog végrehajtása érdekében hozott eljárásokkal és szankciókkal kapcsolatos szabályok
 - nem teszik rendkívül nehézé vagy gyakorlatilag lehetetlenné a végrehajtást (a hatékonyság elve) ⁽³¹⁾, és
 - nem lehetnek kedvezőtlenebbek, mint a megfelelő nemzeti jogszabály végrehajtására vonatkozó szabályok (az egyenértékűség elve) ⁽³²⁾.

Az EGT-szabályok nemzeti joggal szembeni elsőbbségének elve alapján ⁽³³⁾ a nemzeti bíróság nem alkalmazhatja az ezen elvekkel összeegyeztethetetlen nemzeti szabályokat.

C. AZ EGT VERSENYSZABÁLYAINAK PÁRHUZAMOS VAGY EGYMÁST KÖVETŐ ALKALMAZÁSA AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG ÉS A NEMZETI BÍRÓSÁGOK ÁLTAL

11. A nemzeti bíróság az EFTA Felügyeleti Hatósággal egy időben vagy a Hatóság fellépését követően egyaránt alkalmazhatja az EGT versenyjogát a szerződő felek közötti kereskedelmet befolyásoló megállapodásra, döntésre, összehangolt magatartásra vagy egyoldalú magatartásra ⁽³⁴⁾. A következő pontok ismertetik a nemzeti bíróságokra ilyen körülmények között vonatkozó kötelezettségeket.

⁽²⁷⁾ Észrevételek benyújtásáról lásd a közlemény 31-35. pontját.

⁽²⁸⁾ Lásd e közlemény 3. pontját és az ahhoz kapcsolódó 11. lábjegyzetet.

⁽²⁹⁾ 68/88 ügy, Bizottság kontra Görögország [1989] EBHT 2965, 23-25.

⁽³⁰⁾ Az EFTA-állam jogsértése esetén érvényes kártérítésről és e felelősség feltételeiről lásd az E 9/97 ügyet, Erla Maria Sveinbjörnsdóttir, EFTA-Bíróság jelentése [1995], 95. o., (66) bekezdés, és az E-4/01 ügyet, Karl K. Karlsson hf, fenti 11. lábjegyzet. A vállalkozás által elkövetett jogsértésről lásd C-453/99 ügy, Courage és Crehan [2001] EBHT 6297, 26 és 27. A tagállam vagy a tagállamhoz tartozó hatóság által elkövetett jogsértések esetén keletkező károkról és az állam felelősségének feltételeiről lásd pl. C-6/90 és C-9/90 közös ügyek, Francovich [1991] EBHT I-5357, 33-36; C-271/91 ügy, Marshall kontra Southampton és South West Hampshire Area Health Authority [1993] EBHT I-4367, 30 és 34-35; C-46/93 és C-48/93 közös ügyek, Brasserie du Pêcheur és Factortame [1996] EBHT I-1029; C-392/93 ügy, British Telecommunications [1996] EBHT I-1631, 39-46 és C-178/94, C-179/94 és C-188/94-190/94 közös ügyek, Dillenkofer [1996] EBHT I-4845, 22-26 és 72.

⁽³¹⁾ Lásd pl. az E-4/01 ügyet, Karl K. Karlsson hf, fenti 11. lábjegyzet, 33; a 33/76 ügyet, Rewe [1976] EBHT 1989, 5; a 45/76 ügyet, Comet [1976] EBHT 2043, 12 és a 79/83 ügyet, Harz [1984] EBHT 1921, 18 és 23.

⁽³²⁾ Lásd pl. az E-4/01 ügyet, Karl K. Karlsson hf, fenti 11. lábjegyzet, 33; a 33/76 ügyet, Rewe [1976] EBHT 1989, 5; a 158/80 ügyet, Rewe [1981] EBHT 1805, 44; a 199/82 ügyet, San Giorgio [1983] EBHT 3595, 12 és a C-231/96 ügyet, Edis [1998] EBHT I-4951, 36 és 37.

⁽³³⁾ Lásd a 6. pontot és a 11. lábjegyzetet.

⁽³⁴⁾ A II. fejezet 11. cikkének (6) bekezdése, valamint 40. cikkének (3) és (4) bekezdése csak akkor tiltja az EGT-megállapodás 53. vagy 54. cikkének az EFTA Felügyeleti Hatóság és a nemzeti bíróság általi párhuzamos alkalmazását, ha az utóbbit nemzeti versenyhatóságnak jelölték ki.

12. Amennyiben a nemzeti bíróság az EFTA Felügyeleti Hatóság előtt határoz, kerülnie kell a Hatóság tervezett határozatával ütköző határozat elfogadását⁽³⁵⁾. Ennek érdekében a nemzeti bíróság megkérdezheti a Hatóságot, hogy kezdeményezett-e eljárást az érintett megállapodásokkal, döntésekkel vagy magatartásokkal kapcsolatban⁽³⁶⁾, és ha igen, érdeklődhet az eljárások alakulásáról és az ügygel kapcsolatos határozat valószínűségéről⁽³⁷⁾. Amennyiben a jogbiztonság érdekében szükségesnek ítéli, a nemzeti bíróság a Hatóság határozatáig fel is függesztheti az eljárást⁽³⁸⁾. A Hatóság a maga részéről megpróbál elsőbbséget biztosítani azoknak az ügyeknek, amelyek esetében a Felügyeleti és Bírósági megállapodás III. fejezete (a továbbiakban: III. fejezet) 2. cikkének (1) bekezdése szerint eljárást kezdeményezett, és amelyek felfüggesztett nemzeti eljárások tárgyát képezik, különösen, ha polgári vita kimenetele függ tőlük. Amennyiben azonban a nemzeti bíróság nem vonhatja ésszerűen kétségbe a Hatóság tervezett határozatát, vagy amennyiben a Hatóság már határozott hasonló ügyben, a nemzeti bíróság a tervezett vagy korábbi határozatnak megfelelően határozhat az előtte lévő ügyről, anélkül, hogy kérnie kellene a Hatóságtól a fent említett információkat vagy várnia kellene a Hatóság határozatára.
13. Amennyiben az EFTA Felügyeleti Hatóság egy konkrét ügyben a nemzeti bíróság előtt határoz, az utóbbi nem hozhat a Hatóságéval ellentétes értelmű határozatot. A Hatóság határozatának kötelező érvénye természetesen nem érinti az EGT-jog EFTA-Bíróság általi értelmezését. Ha tehát a nemzeti bíróság kételkedik a Hatóság határozatának törvényességében, az EFTA-Bíróság ellentétes értelmű döntése híján nem kerülheti el a bizottsági határozat kötelező érvényét⁽³⁹⁾. Következésképp, ha a nemzeti bíróság a Hatóság határozatával ellentétes értelmű határozatot kíván hozni, a kérdést előzetes döntésre az EFTA-Bíróság elé kell vinnie (a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 34. cikke). Ez utóbbi dönti majd el, hogy a Hatóság határozata összeegyeztethető-e az EGT-joggal. Ha azonban a Felügyeleti Hatóság határozatát a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 36. cikke értelmében megtámadják az EFTA-Bíróság előtt és a nemzeti bíróság előtti vita kimenetele a hatóság határozatának érvényességétől függ, a nemzeti bíróságnak az EFTA-Bíróság megsemmisítésre vonatkozó végleges döntéséig fel kell függesztenie az eljárást, kivéve, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményeire való tekintettel jogos véleményt kérni a Hatóságtól a bizottsági határozat érvényessége tekintetében (a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 34. cikke)⁽⁴⁰⁾.
14. Ha a nemzeti bíróság felfüggeszti az eljárást, mert a Hatóság határozatára vár (a közlemény 12. pontjában vázolt helyzet), vagy mert az EFTA-Bíróság végső ítéletét várja egy megsemmisítési vagy tanácsadói véleménnyel összefüggő eljárásban (a 13. pontban vázolt helyzet), a nemzeti bíróságnak kell megvizsgálnia, hogy a felek érdekeinek védelme érdekében szükség van-e ideiglenes intézkedésekre⁽⁴¹⁾.

III. EGYÜTTMŰKÖDÉS AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG ÉS A NEMZETI BÍRÓSÁGOK KÖZÖTT

15. A nemzeti bíróságok és az EFTA-Bíróság közötti, a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 34. cikke szerinti együttműködésen kívül az EGT-megállapodás és a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás nem írja elő kifejezetten a nemzeti bíróságok és az EFTA Felügyeleti Hatóság együttműködését. Az EGT-megállapodás 3. cikke azonban – amely az EK-Szerződés 10. cikkén alapul és nagy mértékben azt ismétli meg – arra kötelezi a szerződő feleket, hogy minden szükséges intézkedést hozzanak meg az

⁽³⁵⁾ A II. fejezet 16. cikkének (1) bekezdése.

⁽³⁶⁾ A Hatóság kezdeményezi az eljárást a II. fejezet 7-10. cikke szerinti határozat elfogadása érdekében (lásd a III. fejezet 2. cikkének (2) bekezdését). Az Európai Bíróság szerint az eljárás kezdeményezésének része a Bizottság irányadó jogi aktusának kiadása, amely a határozathozatali szándékot bizonyítja (48/72 ügy, Brasserie de Haecht [1973] EBHT 77, 16).

⁽³⁷⁾ C-234/89 ügy, Delimitis [1991] EBHT I-935, 53 és C-319/93, C-40/94 és C-224/94 közös ügyek, Dijkstra [1995] EBHT I-4471, 34. Ezzel kapcsolatban lásd még e közlemény 21. pontját.

⁽³⁸⁾ Lásd a II. fejezet 16. cikkének (1) bekezdését és a C-234/89 ügyet, Delimitis [1991] EBHT I-935, 47 és a C-344/98 ügyet Masterfoods [2000] EBHT I-11369, 51.

⁽³⁹⁾ 314/85 ügy, Foto-Frost [1987] EBHT 4199, 12-20.

⁽⁴⁰⁾ Lásd a II. fejezet 16. cikkének (1) bekezdését és a C-344/98 ügyet, Masterfoods [2000] EBHT I-11369, 52-59.

⁽⁴¹⁾ C-344/98 ügy, Masterfoods [2000] EBHT, I-11369, 58.

EGT-megállapodásból következő kötelezettségek teljesítése érdekében. A közösségi bíróságok értelmezése szerint az EK-Szerződés 10. cikke a lojális együttműködés kölcsönös kötelezettségeit rója az európai intézményekre és a tagállamokra az EK-Szerződés célkitűzéseinek elérése érdekében. Az EK-Szerződés 10. cikke tehát azt jelenti, hogy a Bizottságnak segítenie kell a nemzeti bíróságokat a közösségi jog alkalmazásában ⁽⁴²⁾. A Hatóság megítélése szerint a lojális együttműködés hasonló kötelezettsége vonatkozik rá az EFTA-államok nemzeti bíróságaival szemben, az EGT-megállapodás 3. cikke és a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 2. cikke értelmében. Ugyanígy a nemzeti bíróságoknak is segíteniük kell a Hatóságot feladatai teljesítésében ⁽⁴³⁾.

16. Emlékeztetni kell a nemzeti bíróságok és a nemzeti hatóságok – különösen a nemzeti versenyhatóságok – együttműködésére az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének alkalmazásában. Noha e nemzeti hatóságok közötti együttműködést elsősorban nemzeti szabályok irányítják, a II. fejezet 15. cikkének (3) bekezdése lehetővé teszi a nemzeti versenyhatóságok számára észrevételek benyújtását EFTA-államok nemzeti bíróságaihoz. E közlemény 32. és 34-36. pontja mutatis mutandis alkalmazandó az észrevételek benyújtására.

A. AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG MINT AMICUS CURIAE

17. A nemzeti bíróságoknak az EGT versenyszabályainak alkalmazása során biztosított segítségnyújtás érdekében az EFTA Felügyeleti Hatóság elkötelezett a nemzeti bíróságok segítése mellett, amikor azok szükségesnek érzik e segítséget az adott ügy eldöntése érdekében. A II. fejezet 15. cikke e segítségnyújtás leggyakoribb formáiról szól: információk (21-26. pont) és a Hatóság véleményének továbbítása (27-30. pont) a nemzeti bíróság kérésére, valamint észrevételek benyújtásának lehetősége a Hatóság számára (31-35. pont). Mivel a segítségnyújtás formáiról a II. fejezet rendelkezik, azokat az EFTA-államok szabályai nem korlátozhatják. Az erről szóló EGT eljárási szabályok hiányában, és amennyiben a segítségnyújtás e formáinak megkönnyítéséhez szükséges, az EFTA-államoknak el kell fogadniuk a megfelelő eljárási szabályokat, hogy lehetővé tegyék a nemzeti bíróságok és a Hatóság számára a II. fejezet biztosította lehetőségek kihasználását ⁽⁴⁴⁾.

18. A nemzeti bíróság a következő címre küldheti a segítségnyújtás iránti írásbeli kérelmet:

EFTA Surveillance Authority (EFTA Felügyeleti Hatóság)
rue Belliard, 35
B-1040 Brüsszel

vagy elektronikusan a következő címre:

registry@eftasurv.int

19. Emlékeztetni kell arra, hogy bármilyen formát ölt is a nemzeti bíróságokkal folytatott együttműködés, az EFTA Felügyeleti Hatóság tiszteletben tartja a nemzeti bíróságok függetlenségét. Következésképp a Hatóság által felajánlott segítségnyújtás nem köti a nemzeti bíróságokat. A Hatóságnak gondoskodnia kell a szolgálati titoktartásra vonatkozó megbízatása tiszteletben tartásáról, valamint saját működése és függetlensége védelméről ⁽⁴⁵⁾. Az EGT-megállapodás 3. cikke és a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 2. cikke szerinti megbízatása – a nemzeti bíróságok segítése az EGT versenyszabályainak alkalmazásában – teljesítésekor a Bizottságnak semlegesnek és objektívnek kell maradnia. A Hatóság nemzeti bíróságoknak nyújtott segítése a közérdek védelmére vonatkozó megbízatásának része. Ezért nem áll szándékában a nemzeti bíróság előtt folyó ügyben érintett felek magánérdekét szolgálni. Következésképp a Hatóság a nemzeti bíróságnak nyújtott segítséggel kapcsolatban egyik felet sem hallgatja meg. Amennyiben a bíróság előtt folyó ügyben valamelyik fél kapcsolatba lép a Hatósággal a nemzeti bíróság előtt felmerülő kérdés kapcsán, a Hatóság tájékoztatja erről a nemzeti bíróságot, függetlenül attól, hogy a kapcsolatfelvétel a nemzeti bíróság együttműködés iránti kérelme előtt vagy után történt-e.

⁽⁴²⁾ C-2/88 ügy, Imm Zwartveld [1990] EBHT -3365, 16-22 és C-234/89 ügy, Delimitis [1991] EBHT I-935, 53.

⁽⁴³⁾ C-94/00 ügy, Roquette Frères [2002] EBHT 9011, 31.

⁽⁴⁴⁾ A nemzeti eljárási szabályok és az EGT-jog általános elvei összeegyeztethetőségéről lásd e közlemény 9. és 10. pontját.

⁽⁴⁵⁾ Ezekről a kötelezettségekről lásd pl. e közlemény 23-26. pontját.

20. Az EFTA Felügyeleti Hatóság éves jelentésében összefoglalót tesz közzé a nemzeti bíróságokkal e közlemény értelmében történt együttműködésről. Véleményét és észrevételeit weboldalán is közzéteheti.

1. Az EFTA Felügyeleti Hatóság nemzeti bíróságoknak továbbítandó információkra vonatkozó megbízatása

21. Az EFTA Felügyeleti Hatóság azon megbízatását, hogy segítséget kell nyújtania a nemzeti bíróságoknak az EGT versennyel kapcsolatos jogszabályainak alkalmazásában, elsősorban a nemzeti bíróságoknak továbbítandó információkra vonatkozó kötelezettsége tükrözi. A nemzeti bíróság kérheti például a Hatóságot a birtokában lévő dokumentumok vagy az eljárással kapcsolatos információk megosztására, hogy kiderüljön, egy bizonyos ügy a Hatóság előtt van-e, a Hatóság kezdeményezett-e eljárást vagy már állást is foglalt. A nemzeti bíróság a határozathozatal várható időpontját is megkérdezheti a Hatóságtól, hogy meghatározhassa az eljárás felfüggesztésére vonatkozó döntés feltételeit, vagy határozhasson ideiglenes intézkedések elfogadásáról ⁽⁴⁶⁾.
22. A nemzeti bíróságokkal folytatott együttműködés hatékonyságának biztosítása érdekében az EFTA Felügyeleti Hatóság a kérelem beérkezésétől számított egy hónapon belül megkísérli átadni a kért információkat a nemzeti bíróságnak. Amennyiben a Hatóságnak a kérelem pontosítását kell kérnie a nemzeti bíróságtól vagy konzultálnia kell az információ továbbításában közvetlenül érintettekkel, az egy hónapot a kért információk beérkezésétől kell számítani.
23. Az információk nemzeti bíróságoknak történő továbbításakor az EFTA Felügyeleti Hatóságnak fenn kell tartania a természetes és jogi személyeknek az EGT-megállapodás 122. cikkében és a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 14. cikkében nyújtott biztosítékokat ⁽⁴⁷⁾. A Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 14. cikke megtiltja a Hatóság tagjai, tisztviselői és egyéb alkalmazottai számára, hogy felfedjék a szolgálati titoktartási kötelezettség alá eső információkat. Az EGT-megállapodás 122. cikke előírja a szerződő felek képviselői, küldöttjei és szakértői, valamint a tisztviselők és egyéb alkalmazottak számára, hogy még munkájuk lejárta követően sem tárhatják fel az olyan jellegű információkat, amelyek a szakmai titoktartási kötelezettség alá tartoznak, különösen a vállalkozásokkal, üzleti kapcsolataikkal vagy költségeikkel kapcsolatos információkat. Ezt a kötelezettséget a II. fejezet 28. cikke is megállapítja. A szakmai titoktartás alá eső információ lehet bizalmas információ vagy üzleti titok. Üzleti titoknak minősül az az információ, amelynek nemcsak nyilvánosság elé tártása, hanem bárkinek történő továbbítása – leszámítva az információ szolgáltatóját – súlyosan sérti az információt szolgáltató érdekeit ⁽⁴⁸⁾.
24. Az EGT-megállapodás 3. és 122. cikkének, illetve a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 14. cikkének együttes olvasata nem jelenti azt, hogy az EFTA Felügyeleti Hatóság egyáltalán nem továbbíthat a nemzeti bíróságoknak a szolgálati titoktartási kötelezettség alá eső információkat. A Bizottság lojális együttműködésre vonatkozó megbízatása tekintetében a közösségi bíróságok esetjoga megerősíti, hogy a lojális együttműködésre vonatkozó megbízatás értelmében a Hatóságnak minden kért információval el kell látnia a nemzeti bíróságot, még a szolgálati titoktartás alá eső információkkal is. A nemzeti bíróságoknak felajánlott segítségnyújtással azonban a Hatóság semmilyen körülmények között nem áthatja alá az EGT-megállapodás 122. cikkében és a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 14. cikkében megállapított biztosítékokat.
25. Következésképp a szolgálati titoktartás alá eső információk nemzeti bíróságnak történő továbbítása előtt az EFTA Felügyeleti Hatóság emlékezteti a bíróságot arra, hogy az EGT-jog értelmében fenn kell tartania a természetes és jogi személyekre az EGT-megállapodás 122. cikkével és a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 14. cikkével ruházott jogokat, és megkérdezi a bíróságot, képes-e és hajlandó-e biztosítani a bizalmas információk és az üzleti titkok védelmét. Amennyiben a nemzeti bíróság nem nyújt ilyen értelmű biztosítékot, a Hatóság nem továbbítja a szolgálati titoktartás alá eső információkat ⁽⁴⁹⁾. A Hatóság csak akkor továbbítja a kért információkat, ha a nemzeti bíróság biztosítékot nyújtott a bizalmas információk és az üzleti titkok védelmére; a Hatóság ekkor megjelöli a szolgálati titoktartás alá eső, illetve a felfedhető részeket.

⁽⁴⁶⁾ C-234/89 ügy, Delimitis [1991] EBHT I-935, 53 és C-319/93, C-40/94 és C-224/94 közös ügyek, Dijkstra [1995] EBHT I-4471, 34.

⁽⁴⁷⁾ C-234/89 ügy, Delimitis [1991] EBHT I-935, 53.

⁽⁴⁸⁾ T-353/94 ügy, Postbank [1996] EBHT II-921, 86 és 87 és 145/83 ügy, Adams [1985] EBHT 3539, 34.

⁽⁴⁹⁾ C-2/88 ügy, Zwartveld [1990] EBHT I-4405, 10 és 11 és T-353/94 ügy, Postbank [1996] EBHT II-921, 93.

26. További kivételek is vonatkoznak arra, hogy az EFTA Felügyeleti Hatóság milyen információkat fedhet fel a nemzeti bíróságok előtt. A Hatóság a Közösség érdekeinek védelmével összefüggő kényszerítő indokból is megtagadhatja az információk továbbadását a nemzeti bíróságoknak, vagy azért, hogy elkerülje, hogy a rábízott feladatok teljesítésének ellehetetlenítése megzavarja működését és függetlenségét⁽⁵⁰⁾. Ezért a Hatóság a kérelmező beleegyezése nélkül nem továbbítja a nemzeti bíróságoknak az engedékenységet folytató kérelmező által önkéntesen benyújtott információkat.

2. Az EGT versenyszabályainak alkalmazására vonatkozó kérdésekkel kapcsolatos vélemény kéreése

27. Amikor a nemzeti bíróságnak egyelőre álló ügyben az EGT versenyszabályait kell alkalmaznia, először megpróbálhat útmutatást találni az EFTA-Bíróság esetjogában, az EGT-jogban, az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkét alkalmazó EFTA felügyeleti hatósági határozatokban, közleményekben és iránymutatásokban⁽⁵¹⁾, a vonatkozó esetjogban, valamint a közösségi bíróságok és a Bizottság EGT-jogot és a megfelelő közösségi jogot alkalmazó határozataiban. Ha ezek az eszközök nem tartalmaznak elegendő útmutatást, a nemzeti bíróság kikérheti a Hatóság véleményét az EGT versenyszabályainak alkalmazásával kapcsolatos kérdésekről. A nemzeti bíróság gazdasági, ténybeli és jogi ügyekben kérheti a Hatóság véleményét⁽⁵²⁾. Ez utóbbi természetesen nem érinti a nemzeti bíróság azon lehetőségét vagy kötelezettségét, hogy a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 34. cikkének megfelelően előzetes döntést kérjen az EFTA-Bíróságtól az EGT-jogszabályok értelmezése vagy érvényessége tekintetében.
28. Annak érdekében, hogy az EFTA Felügyeleti Hatóság hasznos véleményt adhasson a nemzeti bíróságnak, további információkat kérhet tőle⁽⁵³⁾. A nemzeti bíróságokkal folytatott együttműködés hatékonyságának biztosítása érdekében a Hatóság a kérelem beérkezésétől számított négy hónapon belül megkísérli átadni a kért véleményt a nemzeti bíróságnak. Amennyiben a Hatóság véleménye megfogalmazásához további információkat kért, a négy hónapos időszak a kiegészítő információk beérkezésekor kezdődik.
29. Véleménye kifejtésekor az EFTA Felügyeleti Hatóság csak a kért ténybeli információkat vagy gazdasági és jogi pontosítást biztosítja, a nemzeti bíróság előtt folyó ügyben nem nyilatkozik. Ezen túlmenően a Hatóság véleménye jogilag nem kötelező erejű a nemzeti bíróságra nézve.
30. Az e közlemény 19. pontjában olvashatóknak megfelelően az EFTA Felügyeleti Hatóság nem hallgatja meg a feleket a nemzeti bíróságnak adandó véleménye megfogalmazása előtt. A nemzeti bíróságnak az EGT-jog általános elveit tiszteletben tartó, vonatkozó nemzeti eljárási szabályoknak megfelelően kell kezelnie a Hatóság véleményét.

3. Az EFTA Felügyeleti Hatóság észrevételeinek benyújtása a nemzeti bírósághoz

31. A II. fejezet 15. cikke (3) bekezdésének megfelelően a nemzeti versenyhatóságok és az EFTA Felügyeleti Hatóság észrevételeket nyújthatnak be az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének alkalmazásával összefüggő kérdésekről azokhoz a nemzeti bíróságokhoz, amelyeknek alkalmazniuk kell e rendelkezéseket. A II. fejezet különbséget tesz az írásbeli észrevételek között, amelyeket a nemzeti versenyhatóságok és a Hatóság saját kezdeményezésükre nyújthatnak be, illetve a szóbeli észrevételek között, amelyek csak a nemzeti bíróság hozzájárulásával nyújthatók be⁽⁵⁴⁾.

⁽⁵⁰⁾ C-2/88 ügy, Zwartveld [1990] EBHT I-4405, 10 és 11; C-275/00 ügy, First és Franex [2002] EBHT I-10943, 49 és T-353/94 ügy, Postbank [1996] EBHT II-921, 93.

⁽⁵¹⁾ Lásd e közlemény 8. pontját.

⁽⁵²⁾ C-234/89 ügy, Delimitis [1991] EBHT I-935, 53 és C-319/93, C-40/94 és C-224/94 közös ügyek, Dijkstra [1995] EBHT I-4471, 34.

⁽⁵³⁾ V. ö. a 96/81 ügy, Bizottság kontra Hollandia [1982] EBHT 1791, 7 és a 272/86 ügy, Bizottság kontra Görögország [1988] EBHT 4875, 30.

⁽⁵⁴⁾ A II. fejezet 15. cikke (4) bekezdésének megfelelően ez nem érinti a nemzeti versenyhatóságok számára a nemzeti jog által biztosított, a bíróságok előtt tett észrevételekre vonatkozó tágabb jogköröket.

32. A II. fejezet értelmében az EFTA Felügyeleti Hatóság csak akkor nyújt be észrevételeket, ha az EGT-megállapodás 53. vagy 54. cikkének következetes alkalmazása úgy kívánja. Mivel az észrevételek benyújtásának ez a célja, a Hatóság a nemzeti bíróság előtt folyó ügy mögött húzódó tények gazdasági és jogi elemzésére korlátozza az észrevételeit.
33. Annak érdekében, hogy az EFTA Felügyeleti Hatóság hasznos észrevételeket nyújthasson be, a nemzeti bíróságokat felkérhetik arra, hogy az ügy vizsgálatához szükséges dokumentumok másolatát továbbítsák vagy biztosítsák ezek továbbítását a Hatósághoz. A II. fejezet 15. cikke (3) bekezdésének második albekezdésével összhangban az EFTA Felügyeleti Hatóság kizárólag az észrevételek elkészítése céljából használhatja fel e dokumentumokat ⁽⁵⁵⁾.
34. Mivel a II. fejezet nem rendelkezik az észrevételek benyújtásának eljárási keretéről, a vonatkozó eljárási keretet az EFTA-államok eljárási szabályai és gyakorlatai határozzák meg. Ha az EFTA-állam még nem hozta létre a vonatkozó eljárási keretet, a nemzeti bíróságnak kell meghatároznia, hogy az előtte folyó ügyben mely eljárási szabályok felelnek meg az észrevételek benyújtásához.
35. Az eljárási keretnek tiszteletben kell tartania az e közlemény 10. pontjában megállapított elveket. Ez többek között azt jelenti, hogy az EGT-megállapodás 53. vagy 54. cikkének alkalmazásával összefüggő kérdésekkel kapcsolatos észrevételek benyújtásának eljárási kerete
- (a) összeegyeztethető az EGT-jog általános elveivel, különös tekintettel az ügyben érintett felek alapvető jogaira;
 - (b) nem teszi rendkívül nehézé vagy gyakorlatilag lehetetlenné az észrevételek benyújtását (a hatékonyság elve) ⁽⁵⁶⁾; valamint
 - (c) nem teheti az észrevételek benyújtását nehezebbé, mint amilyen az észrevételek benyújtása azon bírósági eljárásokban, ahol a megfelelő nemzeti jogszabályt alkalmazzák (az egyenértékűség elve).

B. A NEMZETI BÍRÓSÁGOK MINT AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG EGT-VERSENYSZABÁLYOK VÉGREHAJTÁSÁRA IRÁNYULÓ LÉPÉSEINEK ELŐSEGÍTŐI

36. Mivel a lojális együttműködés megbízatása azt is jelenti, hogy az EFTA-államok hatóságai segítik az EFTA Felügyeleti Hatóságot az EGT-megállapodás célkitűzéseinek elérése érdekében ⁽⁵⁷⁾, a II. fejezet a segítségnyújtás három formájáról rendelkezik: 1) minden olyan ügy vizsgálatához szükséges dokumentumok továbbítása, amellyel kapcsolatban a Hatóság észrevételeket kíván benyújtani (lásd a 33. pontot), 2) az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkét alkalmazó ítéletek továbbítása; és 3) a nemzeti bíróságok szerepe a hatósági helyszíni vizsgálat kontextusában.

1. A nemzeti bíróságok az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkét alkalmazó ítéleteinek továbbítása

37. A II. fejezet 15. cikke (2) bekezdésének megfelelően az EFTA-államok a nemzeti bíróságok által hozott valamennyi olyan írásbeli ítélet másolatát kötelesek az EFTA Felügyeleti Hatóság részére eljuttatni, amelyekben az EGT-megállapodás 53. vagy 54. cikkét alkalmazták. Az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkét alkalmazó nemzeti ítéletek és az azokból következő, a nemzeti bíróságok előtt folyó eljárásokkal kapcsolatos információk továbbítása lehetővé teszi a Hatóság számára, hogy időben felismerje azokat az ügyeket, amelyekben észrevételeket kell benyújtania, ha az egyik fél fellebbez az ítélet ellen.

2. A nemzeti bíróságok szerepe az EFTA felügyeleti hatósági helyszíni vizsgálat kontextusában

38. Végezetül a nemzeti bíróságok a vállalkozásoknál és vállalkozások társulásainál tartott EFTA felügyeleti hatósági helyszíni vizsgálat kontextusában is szerepet játszhatnak. A nemzeti bíróságok szerepe attól függ, hogy a helyszíni vizsgálatot üzleti vagy nem üzleti helyiségekben tartják-e.

⁽⁵⁵⁾ Lásd a II. fejezet 28. cikkének (2) bekezdését is, amely megtiltja az EFTA Felügyeleti Hatóság számára a megszerzett és a szolgálati titoktartás alá eső információk felfedését.

⁽⁵⁶⁾ 46/87 és 227/88 közös ügyek, Hoechst [1989] EBHT, 2859, 33. Lásd a II. fejezet 15. cikkének (3) bekezdését is.

⁽⁵⁷⁾ C-69/90 ügy, Bizottság kontra Olaszország [1991] EBHT 6011, 15.

39. Az üzleti helyiségek átvizsgálására vonatkozóan a nemzeti jogalkotás előírhatja a nemzeti bíróság engedélyét, hogy az érintett vállalkozás ellenszegülése esetén nemzeti végrehajtó hatóság segíthesse az EFTA Felügyeleti Hatóság munkáját. Az engedély óvintézkedésként is kérhető. A kérelem elbírálásakor a nemzeti bíróság ellenőrzi, hogy a Hatóság helyszíni vizsgálatra vonatkozó határozata hiteles-e, és az előirányzott kényszerítő intézkedések nem önkényesek, illetve nem túlzottak-e a helyszíni vizsgálat tárgyának figyelembevételével. A nemzeti bíróság a kényszerítő intézkedések arányosságának ellenőrzése során közvetlenül vagy a tagállam versenyhatóságán keresztül részletes magyarázatot kérhet a Hatóságtól különösen arra vonatkozóan, hogy a Hatóságnak milyen alapon van gyanúja az EGT-megállapodás 53. és 54. cikke megsértésére, valamint hogy mennyire komoly a gyanított jogsértés, illetve milyen jelleggel keveredett az ügybe az érintett vállalkozás ⁽⁵⁸⁾.
40. A nem üzleti helyiségek helyszíni vizsgálata tekintetében a II. fejezet előírja a nemzeti bíróság engedélyét a helyszíni vizsgálatot elrendelő EFTA felügyeleti hatósági határozat végrehajtása előtt. A nemzeti bíróság ellenőrzi, hogy a Hatóság határozata hiteles-e, és az előirányzott kényszerítő intézkedések nem önkényesek, illetve túlzottak-e, különös tekintettel a gyanított jogsértés komolyságára, a kért bizonyíték jelentőségére, az adott vállalkozás érintettségére és annak ésszerű valószínűségére, hogy a helyszíni vizsgálat tárgyához kapcsolódó üzleti könyvek és nyilvántartások azon helyiségekben vannak, amelyekre az engedélyt kérik. A nemzeti bíróság közvetlenül vagy a tagállam versenyhatóságán keresztül részletes magyarázatot kérhet a Hatóságtól az ahhoz szükséges tényezőkről, amelyek lehetővé teszik a kifizetett kényszerítő intézkedések arányosságának ellenőrzését ⁽⁵⁹⁾.
41. A 39. és 40. pontban említett esetekben a nemzeti bíróság nem kérdőjelezheti meg az EFTA Felügyeleti Hatóság határozatának törvényességét vagy a helyszíni vizsgálat szükségességét, és nem követelheti, hogy bocsássák rendelkezésére a Hatóság irataiban foglalt adatokat ⁽⁶⁰⁾. A lojális együttműködés megbízatása megköveteli továbbá, hogy a nemzeti bíróság olyan határidőn belül hozzon határozatot, amely lehetővé teszi a Hatóság számára a helyszíni vizsgálat hatékony elvégzését ⁽⁶¹⁾.

IV. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

42. E közlemény célja a nemzeti bíróságok segítése az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének alkalmazásában. Nem kötelező érvényű a nemzeti bíróságokra nézve, továbbá nem érinti az EFTA-államok és a természetes vagy jogi személyek EGT-jog szerinti jogait és kötelességeit.
43. Ez a közlemény a nemzeti bíróságok és az EFTA Felügyeleti Hatóság között az EGT-megállapodás 53. és 54. cikke alkalmazásában történő együttműködésről szóló 1995-ös közlemény helyébe lép ⁽⁶²⁾.

⁽⁵⁸⁾ A II. fejezet 20. cikkének (6)-(8) bekezdése és a C-94/00 ügy, Roquette Frères [2002] EBHT 9011.

⁽⁵⁹⁾ A II. fejezet 21. cikkének (3) bekezdése.

⁽⁶⁰⁾ C-94/00 ügy, Roquette Frères, [2002] EBHT 9011, 39 és 62-66.

⁽⁶¹⁾ Lásd ibidem, 91 és 92.

⁽⁶²⁾ HL C 112., 1999.4.27., 7. o.

MELLÉKLET

AZ EGT-MEGÁLLAPODÁS XIV. MELLÉKLETÉBEN EMLÍTETT, A KÖZÖSSÉGI CSOPORTMENTESSÉGI RENDELETEKNEK MEGFELELŐ JOGI AKTUSOK ÉS AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG MAGYARÁZÓ KÖZLEMÉNYEI

A listát az EFTA Felügyeleti Hatóság weboldalán is közzéteszik és frissítik:

<http://www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldcompetition/otherpublications/dbaFile1127.html>

A. Nem ágazatspecifikus szabályok**1. Általános közlemények**

- Közlemény a közösségi versenyjog szempontjából érintett piac meghatározásáról (HL L 200., 1998.7.16., 48. o. és 28. EGT-kiegészítés, 1998.7.16., 3. o.).
- Közlemény a csekély jelentőségű, a versenyt az EGT-megállapodás 53. cikke (1) bekezdésének értelmében jelentős mértékben nem korlátozó megállapodásokról (de minimis) (HL C 67., 2003.3.20., 20. o. és 15. EGT-kiegészítés, 2003.3.20., 11. o.).
- Közlemény a kereskedelemre gyakorolt hatás fogalmáról az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkében, még nem tették közzé.
- Közlemény az EGT-megállapodás 53. cikke (3) bekezdésének alkalmazásáról, még nem tették közzé).
- Közlemény a versenyhatóságok EFTA-hálózatán belüli együttműködésről, még nem tették közzé.
- Közlemény a nemzeti bíróságok és az EFTA Felügyeleti Hatóság között az EGT-megállapodás 53. és 54. cikke alkalmazásában történő együttműködésről, még nem tették közzé.
- Közlemény az EGT-megállapodás 53. és 54. cikke hatálya alá tartozó ügyek kezelésében a nemzeti versenyhatóságok és az EFTA Felügyeleti Hatóság közötti együttműködésről, még nem tették közzé.

2. Vertikális megállapodások

- Az EGT-megállapodás XIV. melléklete B. fejezetének 2. pontjában említett, a 18/2000 EGT vegyes bizottsági határozattal (HL L 103., 2001.4.12., 36. o. és 20. EGT-kiegészítés, 2001.4.12., 179. o.) felváltott, a Szerződés 81. cikke (3) bekezdésének a vertikális megállapodások és összehangolt magatartások csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 1999. december 22-i 2791/1999/EK bizottsági rendeletnek (HL L 336., 1999.12.29., 21. o.) megfelelő jogi aktus
- Iránymutatások a vertikális korlátozásokról (HL C 122., 2002.5.23., 1. o. és 26. EGT-kiegészítés, 2002.5.23., 7. o.).

3. Horizontális együttműködési megállapodások

- Az EGT-megállapodás IX. melléklete D. fejezetének 6. pontjában említett, a 113/2000 EGT vegyes bizottsági határozattal (HL L 52., 2001.2.22., 38. o. és 9. EGT-kiegészítés, 2001.2.22., 5. o.) felváltott, a Szerződés 81. cikke (3) bekezdésének a szakosítási megállapodások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2000. november 29-i 2658/2000/EK bizottsági rendeletnek (HL L 304., 2000.12.5., 3. o.) megfelelő jogi aktus.
- Az EGT-megállapodás IX. melléklete D. fejezetének 7. pontjában említett, a 113/2000 EGT vegyes bizottsági határozattal (HL L 52., 2001.2.22., 38. o. és 9. EGT-kiegészítés, 2001.2.22., 5. o.) felváltott, a Szerződés 81. cikke (3) bekezdésének a kutatási és fejlesztési megállapodások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2000. november 29-i 2659/2000/EK bizottsági rendeletnek (HL L 304., 2000.12.5., 7. o.) megfelelő jogi aktus.
- Iránymutatások az EGT-megállapodás 53. cikkének a horizontális együttműködési megállapodásokra történő alkalmazhatóságáról (HL C 266., 2002.10.31., 1. o. és 55. EGT-kiegészítés, 2002.10.31., 1. o.).

4. Licenciamegállapodások a technológia átadásáról

- Az EGT-megállapodás XIV. melléklete C. fejezetének 5. pontjában említett, a 42/2005 EGT vegyes bizottsági határozattal (még nem tették közzé) felváltott, a Szerződés 81. cikke (3) bekezdésének a technológia átadásával kapcsolatos megállapodások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2004. április 27-i 772/2004/EK bizottsági rendeletnek (HL L 123., 2004.4.27., 11. o.) megfelelő jogi aktus.

B. Ágazatspecifikus szabályok**1. Biztosítás**

- Az EGT-megállapodás XIV. melléklete J. fejezetének 15b. pontjában említett, a 82/2003 EGT vegyes bizottsági határozattal (HL L 257., 2003.10.9., 37. o. és 51. EGT-kiegészítés, 2003.10.9., 24. o.) felváltott, a Szerződés 81. cikke (3) bekezdésének a biztosítási ágazatbeli megállapodások, döntések és összehangolt magatartások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2003. február 27-i 358/2003/EK rendeletnek (HL L 53., 2003.2.28., 8. o.) megfelelő jogi aktus.

2. Gépjárművek

- Az EGT-megállapodás XIV. melléklete B. fejezetének 4b. pontjában említett, a 136/2002 EGT vegyes bizottsági határozattal (HL L 336., 2002.12.12., 38. o. és 61. EGT-kiegészítés, 2002.12.12., 31. o.) felváltott, a Szerződés 81. cikke (3) bekezdésének a gépjármű-ágazatbeli vertikális megállapodások és összehangolt magatartások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2002. július 31-i 1400/2002/EK bizottsági rendeletnek (HL L 203., 2002.8.1., 30. o.) megfelelő jogi aktus.

3. Távközlés

- Iránymutatások az EGT versenyszabályainak a távközlési ágazatban történő alkalmazásáról (HL L 153., 1994.6.18., 35. o. és 15. EGT-kiegészítés, 1994.6.18., 34. o.).

4. Közlekedés

- Az EGT-megállapodás XIV. melléklete G. fejezetének 11b. pontjában említett, a 7/1994 EGT vegyes bizottsági határozattal beépített, a 65/1996 EGT vegyes bizottsági határozattal (HL L 71., 1997.3.13., 38. o. és 11. EGT-kiegészítés, 1997.3.13., 41. o.), a 87/1999 EGT vegyesbizottsági határozattal (HL L 296., 2000.11.23., 47. o. és 54. EGT-kiegészítés, 268. o. (izlandi) és Del 2, 232. o. (norvég)), valamint a 96/2001 EGT vegyes bizottsági határozattal (HL L 251., 2001.9.20., 23. o. és 47. EGT-kiegészítés, 2001.9.20., 10. o.) módosított, a Szerződés 81. cikke (3) bekezdésének a menetrendek közös tervezésére és összehangolására, a közös üzemeltetésre, a menetrend szerinti légi járatok személyszállítási és áru fuvarozási díjtételeiről szóló konzultációkra és a repülőtéri részidő-kiosztásra vonatkozó megállapodások és összehangolt magatartások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 1617/93/EGK rendeletnek (HL L 155., 1993.6.26., 18. o.) megfelelő jogi aktus.
 - Az EGT-megállapodás XIV. melléklete G. fejezetének 11c. pontjában említett, a 12/1996 EGT vegyes bizottsági határozattal (HL L 124., 1996.5.23., 13. o. és 22. EGT-kiegészítés, 1996.5.23., 54. o.) beépített és a 49/2000 EGT vegyes bizottsági határozattal (HL L 237., 2000.9.21., 60. o. és 42. EGT-kiegészítés, 2000.9.21., 3. o.) felváltott, a Szerződés 81. cikke (3) bekezdésének a vonalhajózási társaságok (konzorciumok) között létrejött megállapodások, döntések és összehangolt magatartások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2000. április 19-i 823/2000/EK rendeletnek (HL L 100., 2000.4.20., 24. o.) megfelelő jogi aktus.
-

A norvég hatóságok regionálisan differenciált szociális biztonsági járulékokat illető értesítése
Az EFTA Felügyeleti Hatóság úgy határozott, hogy nem emel kifogást a bejelentett intézkedés ellen

(2006/C 305/11)

A határozat elfogadásának időpontja: 2006. július 19.

EFTA-állam: Norvégia

Ügy száma: 59280

Megnevezése: Regionálisan differenciált szociális biztonsági járulékok

Célkitűzés: A foglalkoztatás ösztönzése révén az elnéptelenedés csökkentése vagy megelőzése Norvégia legkevésbé lakott régióiban

Jogalap: A szociális biztonsági járulékról stb. szóló éves parlamenti határozat 1. cikke és a nemzeti biztosítási rendszerről (*Folketrygðloven*) szóló, 1997. február 28-i 19. sz. jogi aktus 23-2. szakasza

Költségvetés: Éves szinten kb. 8½ milliárd NOK (megközelítőleg 1 milliárd EUR)

Időtartam: 2007. január 1-től 2013. december 31-ig

A határozat bizalmas adatokat már nem tartalmazó, hiteles nyelvi változata az alábbi internetcímen található meg:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry/>

A közbeszerzés területén alkalmazandó értékhatárok

(2006/C 305/12)

Az EGT-megállapodás XVI. mellékletének 2. pontjában ⁽¹⁾ (a 2083/2005/EK bizottsági rendelettel módosított, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv) és az EGT-megállapodás XVI. mellékletének 4. pontjában ⁽²⁾ említett jogi aktus (a 2083/2005/EK bizottsági rendelettel módosított, 2004. március 31-i 2004/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv) értelmében alkalmazandó értékhatárok a következők:

Euró	Izlandi korona	Svájci frank (Liechtenstein)	Norvég korona
80 000	6 812 745	123 725	660 000
137 000	11 666 826	211 880	1 130 250
211 000	17 968 616	326 326	1 740 750
422 000	35 937 233	652 652	3 481 500
1 000 000	85 159 320	1 546 570	8 250 000
5 278 000	449 470 890	8 162 796	43 543 500

⁽¹⁾ Az EGT-megállapodás XVI. mellékletét (Közbeszerzés) módosító, 2006. június 2-i 68/2006 és 69/2006 EGT-vegyes-bizottsági határozattal módosítva.

⁽²⁾ Id.

Az EFTA Felügyeleti Hatóság közleménye az egyedi esetekben felmerülő, az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkével kapcsolatos újszerű kérdésekben nyújtható, nem hivatalos iránymutatásról (iránymutató levelek)

(2006/C 305/13)

A. E közleményt az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás (a továbbiakban: az EGT-megállapodás) és az EFTA-államok közötti, a Felügyeleti Hatóság és a Bíróság létrehozásáról szóló megállapodás (a továbbiakban: Felügyeleti és Bírósági Megállapodás) szabályai szerint teszik közzé.

B. Az Európai Bizottság (a továbbiakban: a Bizottság) „A Bizottság közleménye az egyedi esetekben felmerülő, az EK-Szerződés 81. és 82. cikkével kapcsolatos újszerű kérdésekben nyújtható, nem hivatalos iránymutatásról (iránymutató levelek) ⁽¹⁾” címmel közleményt adott ki. A nem kötelező erejű jogi aktus a Bizottság által a versenyjog terén alkalmazott elveket és szabályokat tartalmazza. Elmagyarázza továbbá, hogy a Bizottság hogyan kíván nem hivatalos iránymutatást nyújtani a vállalkozásoknak.

C. Az EFTA Felügyeleti Hatóság úgy véli, hogy a fenti jogi aktus EGT vonatkozású. Az azonos versenyfeltételek fenntartása, valamint az EGT-versenyszabályoknak az Európai Gazdasági Térség területén történő egységes alkalmazásának biztosítása érdekében, a Hatóság – a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja által ráruházott hatáskörénél fogva elfogadja e közleményt. A Hatóság – a vonatkozó EGT szabályok egy adott esetre ⁽²⁾ történő alkalmazásakor – az e közleményben megállapított elveket és szabályokat szándékozik követni.

D. E közlemény célja különösen annak világos kifejtése, hogy az EFTA Felügyeleti Hatóság hogyan kíván nem hivatalos iránymutatást nyújtani az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének egy adott esetre történő alkalmazásáról.

E. E közlemény azon ügyekre vonatkozik, amelyek esetében a Hatóság az EGT-megállapodás 56. cikke értelmében illetékes felügyeleti hatóság.

I. A FELÜGYELETI ÉS BÍRÓSÁGI MEGÁLLAPODÁS 4. JEGYZŐKÖNYVE I. RÉSZÉNEK II. FEJEZETE

1. A Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 4. jegyzőkönyve I. részének II. fejezete ⁽³⁾ (a továbbiakban: II. fejezet) az EFTA-pillérben létrehozza az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkei végrehajtásának új rendszerét. A II. fejezet a versenyszabályok hatékony érvényesítésének elsődleges céljára irányítja a figyelmet, és olyan értelemben is jogbiztonságot hoz létre, hogy a versenyhatóság előzetes határozata nélkül biztosítja az 53. cikk (1) bekezdése alá eső, de az 53. cikk (3) bekezdésében foglalt feltételeket teljesítő megállapodások ⁽⁴⁾ kezdetektől fogva való érvényességét és azok teljes végrehajthatóságát (a II. fejezet 1. cikke).
2. A II. fejezet kerete, miközben egy olyan rendszert vezet be, amelyben az EFTA Felügyeleti Hatóság, az EFTA-államok versenyhatóságai, valamint az EFTA-államok bíróságai teljes körűen alkalmazhatják az 53. és 54. cikket, egy sor intézkedéssel korlátozza a versenyszabályok következtelen alkalmazásának kockázatát, és ezáltal biztosítja a vállalatok számára a jogbiztonság elsődleges aspektusát, azaz a versenyszabályok következetes alkalmazását az EGT-megállapodás által felölelt teljes területen.
3. A vállalkozások általában jó helyzetben vannak intézkedéseik jogszerűségének értékelésére olyan értelemben, hogy megalapozott döntést hozzanak valamely megállapodás vagy gyakorlat folytatásáról és annak formájáról. A vállalkozások ismerik a legjobban az adott tényállást, és döntéseikben támaszkodhatnak az EGT-megállapodás XIV. mellékletében említett közösségi csoportmentességi rendeletekre (a továbbiakban: csoportmentességek), a joggyakorlatra és az alkalmazott gyakorlatokra, valamint az EFTA Felügyeleti Hatóság iránymutatásaiban és közleményeiben szereplő átfogó iránymutatásokra ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ HL C 101., 2004.4.27., 78-80. o.

⁽²⁾ Az EGT-megállapodás 53. és 54. cikkének hatálya alá tartozó egyedi esetek kezelésének hatásköre – az EGT-megállapodás 56. cikkében megállapított szabályok szerint – megoszlik az EFTA Felügyeleti Hatóság és a Bizottság között. Bármely ügyben csak az egyik felügyeleti hatóság hivatott eljárni.

⁽³⁾ Amikor hatályba lép az EFTA-államok közötti, a Felügyeleti Hatóság és a Bíróság létrehozásáról szóló megállapodás módosításáról szóló, 2004. szeptember 24-i megállapodás, a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 4. jegyzőkönyvének II. fejezete nagy mértékben tükrözni fogja az 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 2003.1.4., 1. o.) EFTA pillérét.

⁽⁴⁾ E közleményben a „megállapodás” kifejezés megállapodásokat, vállalkozások társulásainak döntéseit vagy összehangolt magatartásokat jelenti. A „magatartások” kifejezés az erőfölényben lévő vállalkozások magatartását jelenti. A „vállalkozások” kifejezés egyben „vállalkozások társulásait” is jelenti.

⁽⁵⁾ Az említett szövegek többsége elérhető az alábbi weboldalakról:

<http://www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldcompetition/> vagy http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html.

4. Az 53. és 54. cikkek végrehajtási szabályainak a II. fejezettel bevezetett reformjával, valamint a már meglévő csoportmentességekkel párhuzamosan, az EFTA Felügyeleti Hatóság közleményeit és iránymutatásait a vállalkozások önértékelésének további megkönnyítése céljából felülvizsgálták. Ezen túlmenően a Hatóság iránymutatásokat dolgozott ki a 53. cikk (3) bekezdésének alkalmazására⁽⁶⁾. Ez az esetek túlnyomó többségében lehetővé teszi a vállalkozások számára, hogy megbízhatóan értékeljék megállapodásaiknak az 53. cikkel való összeegyeztethetőségét. Továbbá, a Hatóság csak akkor vet ki jelképes összeget⁽⁷⁾ meghaladó bírságot, ha a horizontális szabályokból, a joggyakorlatból megállapítható, hogy az adott magatartás versenyjogba ütközik.
5. Amennyiben valamely ügyben, a fentiek ellenére, az 53. és 54. cikkek alkalmazásával kapcsolatos újszerű vagy megoldatlan kérdések felmerülése jelentős bizonytalanságot idéz elő, az egyes vállalkozások nem hivatalos iránymutatást kérhetnek az EFTA Felügyeleti Hatóságtól. Amennyiben a kérelmet megfelelőnek és jogérvényesítési prioritásaihoz kapcsolódónak tartja, a Hatóság az 53. és/vagy 54. cikkek értelmezését illető újszerű kérdésekkel kapcsolatban írásos véleményben nyújthat ilyen iránymutatást (iránymutató levél). E közlemény részletesen ismerteti ezen eszközt.

II. KERETRENDSZER AZ IRÁNYMUTATÓ LEVÉL KIBOCSÁTÁSÁRÓL VALÓ DÖNTÉSHEZ

6. A II. fejezet hatáskörrel ruházta fel az EFTA Felügyeleti Hatóságot az 53. és 54. cikkek megsértésének hatékony üldözésére és szankciók kivetésére⁽⁸⁾. A II. fejezet egyik fő célja az EGT-versenyjog hatékony érvényesítésének biztosítása a korábbi bejelentési rendszert felszámolásával, és így lehetővé teszi a Hatóság számára, hogy a legsúlyosabb jogsértésekre összpontosítsa versenyjog-érvényesítői politikáját.
7. Bár a II. fejezet nem sérti az EFTA Felügyeleti Hatóság ezen közleményben ismertetett azon jogát, hogy egyes vállalkozásoknak nem hivatalos iránymutatást adjon ki, e jogkör nem torzíthatja a II. fejezet elsődleges célkitűzését, vagyis a hatékony jogérvényesítés biztosítását. A Hatóság emiatt akkor nyújthat egyes vállalkozásoknak nem hivatalos iránymutatást, ha az összeegyeztethető jogérvényesítési tevékenységének prioritásaival.
8. A 7. pontban foglaltaktól függően az EFTA Felügyeleti Hatóság az iránymutató levél iránti kérelemnek kézhezvétele után döntést hoz arról, hogy helyt adjon-e azoknak. Az iránymutató levél csak az alábbi kumulatív feltételek teljesülése esetén adható ki:
- a) Az EGT-megállapodás 53. és/vagy 54. cikkeire tekintettel valamely megállapodás vagy gyakorlat érdemi értékelése olyan jogalkalmazási kérdéseket vet fel, amelyek nem tisztázhatók sem az EGT létező jogi keretrendszerével – beleértve az EFTA-Bírság és a közösségi bíróságok ítélkezési gyakorlatát is –, sem pedig a nyilvánosan hozzáférhető általános iránymutatásokkal, a döntéshozatali gyakorlat precedenseivel vagy az EFTA Felügyeleti Hatóság vagy a Bizottság korábbi iránymutató leveleivel⁽⁹⁾.
 - b) Az ügy jellegzetességeit és háttérét vizsgáló *prima facie* értékelés alapján az alábbiak figyelembevétele mellett indokoltnak tűnik az újszerű kérdés iránymutató levélén keresztül tisztázása:
 - a megállapodás vagy gyakorlat által érintett termékek vagy szolgáltatások gazdasági jelentősége a fogyasztók szemszögéből, és/vagy

⁽⁶⁾ Az EFTA Felügyeleti Hatóság Közleménye – Iránymutatások az EGT-megállapodás 53. cikke (3) bekezdésének alkalmazásához, még nem tették közzé.

⁽⁷⁾ A jelképes bírságokat rendszerint 1 000 EUR-ban állapítják meg, vö.: Az EFTA Felügyeleti Hatóság Iránymutatásai az EGT versenyszabályai alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről, HL C 10., 2003.1.16., 16 o. és a HL EGT-kiegészítése, HL 3, 2003.1.16., 6. o. 1998.1.14

⁽⁸⁾ Vö. Különösen a Felügyeleti és Bíróági Megállapodás 4. jegyzőkönyve I. része II. fejezetének 7-9., 12., 17-24. és 29. cikkeivel.

⁽⁹⁾ Az EGT-megállapodás 6. cikke előírja, hogy az ítélkezési gyakorlatok jövőbeni alakulásának sérelme nélkül, e megállapodás rendelkezéseit, amennyiben azok a lényegét illetően megegyeznek az Európai Közösséget létrehozó szerződés és az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés megfelelő szabályaival, valamint az e két szerződés alkalmazásában elfogadott jogi aktusokkal, végrehajtásuk és alkalmazásuk során az Európai Közösségek Bírósága által az EGT-megállapodás aláírásának időpontja előtt hozott vonatkozó határozatoknak megfelelően kell értelmezni. A Bírság által az EGT-megállapodás aláírásának időpontját követően hozott vonatkozó határozatok tekintetében, a Felügyeleti és Bíróági megállapodás 3. cikkének (2) bekezdéséből következik, hogy az EFTA Bíróságának és az EFTA Felügyeleti Hatóságának kellő figyelmet kell szentelnie az e határozatokban megállapított elveknek. Az EGT-megállapodás 58. cikkében és a 23. jegyzőkönyvben foglaltak alapján, a Hatóság és a Bizottság együtt kíván működni többek között az EGT-megállapodás egységes végrehajtásának, alkalmazásának és értelmezésének elősegítése érdekében. Bár a Bizottság határozatait és nem hivatalos iránymutató leveleit a Hatóságra nézve nem kötelező erejűek, a Hatóság kellően figyelembe kívánja venni a Bizottság joggyakorlatát.

- a megállapodás vagy a gyakorlat jelenlegi vagy előrelátható elterjedése a kereskedelmi gyakorlatban és/vagy
 - az ügyletnek kapcsolódó beruházásoknak az érintett vállalatok méretéhez viszonyított nagysága és az ügyletnek valamely strukturális művelethez való kapcsolódásának mértéke, mint pl. részfeladatokat ellátó közös vállalkozások létrehozása.
- c) Iránymutató levél a rendelkezésre bocsátott információ alapján is kiadható, azaz nincs szükség további tényfeltárára.
9. Továbbá, a következő körülmények teljesülése esetén az EFTA Felügyeleti Hatóság nem ad helyt az iránymutató levél iránti kérelemnek:
- a kérelemben feltett kérdések megegyeznek, vagy hasonlóak az EFTA-Bíróság, az Európai Közösségek Bírósága vagy az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága előtt folyamatban lévő ügyben tárgyalt kérdésekkel;
 - a kérelem olyan megállapodásra vagy gyakorlatra vonatkozik, amely a Hatóság, egy EFTA-állam bírósága vagy egy EFTA-állam versenyhatósága előtt folyamatban lévő eljárás tárgyát képezi.
10. Az EFTA Felügyeleti Hatóság nem foglalkozik hipotetikus kérdésekkel és nem ad ki iránymutató leveleket a felek által már nem alkalmazott megállapodásokra vagy gyakorlatokra vonatkozóan. A vállalkozások ugyanakkor az általuk tervezett megállapodással vagy gyakorlattal kapcsolatosan felmerült kérdéseket illetően iránymutató levél iránti kérelemmel fordulhatnak a Hatósághoz, vagyis még a megállapodás vagy gyakorlat végrehajtását megelőzően. Ebben az esetben az ügyletnek már elégséges mértékben előrehaladott szakaszban kell lennie ahhoz, hogy a Bizottság a kérésnek helyt adjon.
11. Az iránymutató levél iránti kérelem nem sérti az EFTA Felügyeleti Hatóság azon jogát, hogy a II. fejezettel összhangban eljárást indítson a kérelemben ismertetett tények tekintetében.

III. TANÁCSOK AZ IRÁNYMUTATÁS KÉRELMEZÉSÉHEZ

12. A kérelmet olyan vállalkozás vagy vállalkozások nyújthatják be, amelyek olyan megállapodásban vagy gyakorlatban vesznek részt, illetve szándékoznak részt venni, amelyek az EGT-megállapodás 53. és/ vagy 54. cikkeinek hatáskörébe tartozhatnak, az ilyen megállapodás vagy gyakorlat értelmezésével kapcsolatos kérdések vonatkozásában.
13. Az iránymutató levél iránti kérelmet a következő címre kell küldeni:
- EFTA Surveillance Authority (EFTA Felügyeleti Hatóság)
Competition and State Aid Directorate (Versenyjogi és állami támogatási Igazgatóság)
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles/Brussel
14. Formanyomtatvány nincs. A kérelemben a következő pontokat kell egyértelműen megadni:
- valamennyi érintett vállalkozás megnevezése, valamint egy közös cím az EFTA Felügyeleti Hatósággal való kapcsolattartásra;
 - azon konkrét kérdések, amelyekkel kapcsolatban iránymutatást várnak;
 - hiánytalan és átfogó információk a kérdések gondos értékeléséhez szükséges valamennyi szempontból, beleértve az ügyhöz kapcsolódó dokumentumokat is;
 - a 8. pont a) alpontjára tekintettel a kérelemben foglalt kérdés(ek) újszerűségének részletes megindokolása;
 - minden egyéb információ, ami lehetővé teszi a kérelem jelen közlemény 8–10. pontjaiban ismertetett szempontok szerinti értékelését, beleértve különösen az arra vonatkozó nyilatkozatot, hogy a kérelemben bemutatott megállapodás vagy gyakorlat nem tárgya valamely EFTA-állam bírósága vagy valamely EFTA-állam versenyhatósága előtt folyamatban lévő eljárásnak;
 - ha a kérelem üzleti titoknak minősülő elemeket tartalmaz, ezen elemek egyértelmű megjelölése;
 - az egyedi esethez kapcsolódó, bármely más információ, vagy dokumentum.

IV. A KÉRELEM FELDOLGOZÁSA

15. Az EFTA Felügyeleti Hatóság a kérelmet általában a rendelkezésre álló információk alapján bírálja el. A 8. pont c) alpontjában foglaltak ellenére a Hatóság felhasználhatja a rendelkezésére álló, nyilvános forrásokból, korábbi eljárásokból, vagy bármely más forrásból származó kiegészítő információkat is, és a kérelmező(k)től további információkat is kérhet. A kérelmező(k)től beérkezett információkra a szakmai titoktartás rendes szabályai vonatkoznak.
16. Az EFTA Felügyeleti Hatóság megoszthatja a részére megküldött információkat a Bizottsággal, valamint az EFTA-államok versenyhatóságaival, és azoktól információkat fogadhat. Iránymutató levél kiadását megelőzően a Hatóság egyeztethet a kérelemről a Bizottsággal, valamint az EFTA-államok versenyhatóságaival.
17. Amennyiben nem ad ki iránymutató levelet, az EFTA Felügyeleti Hatóság erről tájékoztatja a kérelmező(ke)t.
18. Egy vállalkozás bármikor visszavonhatja kérelmét. Az iránymutatás iránti kérelemmel kapcsolatosan megküldött információ minden esetben az EFTA Felügyeleti Hatóságon belül marad és felhasználható későbbi eljárásokban a II. fejezet szerint (vö.: fenti 11. pont).

V. IRÁNYMUTATÓ LEVELEK

19. Az iránymutató levél tartalmazza:
 - az iránymutató levél alapjául szolgáló tények összefoglalását;
 - Az 53. és/vagy 54. cikkhez kapcsolódó, a kérelemben feltett újszerű kérdések Hatóság általi értelmezése alapjául szolgáló elsődleges jogi indokolást.
20. Az iránymutató levél korlátozódhat a kérelemben feltett kérdések egy részére is. Az iránymutató levél a kérelemben bemutatottakon túlmenően további szempontokat is tartalmazhat.
21. Az iránymutató leveleket az EFTA Felügyeleti Hatóság honlapján teszik közzé, tekintettel a vállalkozásoknak az üzleti titkaik védelméhez fűződő jogos érdekére. Iránymutató levél kiadását megelőzően a Hatóság és a kérelmezők megegyeznek a nyilvános változatról.

VI. AZ IRÁNYMUTATÓ LEVELEK HATÁSAI

22. Az iránymutató levelek elsődleges célja, hogy megkönnyítse a vállalkozások számára megállapodásaik és gyakorlataik megalapozott önértékelésének elvégzését.
23. Az iránymutató levél nem jelent előzetes ítéletet az EFTA-bírószék vagy a közösségi bíróságok által értékelt ugyanazon kérdésben.
24. Valamely megállapodással vagy gyakorlattal kapcsolatban kiadott iránymutató levél nem akadályozza meg az EFTA Felügyeleti Hatóságot abban, hogy a későbbiek folyamán a II. fejezet szerint a kérdéses megállapodást vagy gyakorlatot kivizsgálja, különösen, ha a megállapodással vagy gyakorlattal kapcsolatban panaszt tettek. Ebben az esetben a Hatóság a korábbi iránymutató levelet veszi figyelembe, feltéve, hogy az alapjául szolgáló tények nem változtak, a panasszal kapcsolatban nem merültek fel új szempontok, valamint az EFTA-bírószék, a közösségi bíróságok ítélkezési gyakorlatában, illetve a Hatóság politikájában nem történt változás.
25. Az iránymutató levelek nem az EFTA Felügyeleti Hatóság határozatai, és nem kötelezőek a 53. és 54. cikkek alkalmazásának jogkörével felruházott EFTA-államok versenyhatóságaira vagy bíróságaira nézve. Ugyanakkor, az EFTA-államok versenyhatóságai és bíróságai szabadon dönthetnek a Hatóság által kiadott iránymutató levél figyelembe vételéről, amennyiben ezt egy adott ügyben megfelelőnek tartják.

Állami támogatás engedélyezése az EGT-megállapodás 61. cikke, illetve a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikke (3) bekezdésének értelmében

Az EFTA Felügyeleti Hatóság kifogást nem tartalmazó határozata

(2006/C 305/14)

Elfogadás időpontja: 2006. július 5.

EFTA-tagország: Norvégia

Támogatás száma: 59434 sz. ügy

Megnevezés: A tengerészeti ágazatban folytatott kutatásra, fejlesztésre és innovációra vonatkozó támogatási program (Tengerészeti kutatás, fejlesztés és innováció, KFI)

Célkitűzés: A támogatás fő célja a versenyképesség megerősítése és a hozzáadott érték növelése a tengerészeti ágazatban kutatás, fejlesztés és innováció ösztönzése révén.

Jogalap: *St.prp. nr. 1 (2005-2006) Nærings- og handelsdepartementet* (állami költségvetési, kereskedelmi és ipari minisztérium), 2421. fejezet, 79. szakasz, valamint a 2006-os norvégiai innovációs feladatok meghatározásával kapcsolatos nyilatkozat

Költségvetés/Időtartam: A támogatási program költségvetése 2006-ban eléri a 20 millió NOK-t, (ami megközelítőleg 2,6 millió EUR). A következő évekre vonatkozó éves költségvetés minden évben a parlamenti költségvetési eljárás tárgyát képezi. A támogatási program nyújtásának időtartama 6 év.

A határozat bizalmas adatokat már nem tartalmazó, hiteles nyelvi változata(i) az alábbi internetcímen található meg:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry>

Felhívás észrevételek megtételére a Felügyeleti és Bírósági Megállapodás 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikkének (2) bekezdése értelmében a norvég HÉA-visszatérítési törvény 3. cikkének alkalmazásában nyújtott állami támogatással kapcsolatban

(2006/C 305/15)

2006. június 19-i 225/06/COL határozatában – amely az eredeti nyelven megtalálható az ezen összefoglalót követő oldalakon – az EFTA Felügyeleti Hatóság eljárást kezdeményezett az EFTA-államok közötti, a Felügyeleti Hatóság és a Bíróság létrehozásáról szóló megállapodás (Felügyeleti és Bírósági Megállapodás) 3. jegyzőkönyve I. része 1. cikke (2) bekezdésének értelmében. A norvég hatóságokat a határozat másolatának megküldésével értesítették.

Az EFTA Felügyeleti Hatóság ezúton felkéri az EFTA-államokat, EU-tagállamokat és az érdekelt feleket, hogy e felhívás közzétételétől számított egy hónapon belül juttassák el észrevételeiket a szóban forgó intézkedéssel kapcsolatban az alábbi címre:

EFTA Surveillance Authority (EFTA Felügyeleti Hatóság)
Iktatási Osztály
35, rue Belliard
B-1040 Brussels

Az észrevételeket megküldik a norvég hatóságoknak. Az észrevételeket benyújtó érdekelt felek írásban – kérésüket megindokolva – kérhetik adataik bizalmas kezelését.

ÖSSZEFOGLALÓ

ELJÁRÁS

Egy 2003. október 16-i levélben a Hatósághoz panasz érkezett, amely szerint több, szakirányú oktatási szolgáltatást biztosító megyei önkormányzati iskola – amelyek magánintézményekkel versenyeznek – állami támogatást kap az előzetesen felszámított adó visszatérítésének alkalmazásával, amelyet a norvég HÉA-visszatérítési törvény 3. cikke biztosít.

A norvég hatóságokkal, valamint a panaszossal folytatott levelezést követően a Hatóság úgy határozott, hivatalos vizsgálati eljárást indít ezzel az intézkedéssel kapcsolatban.

AZ INTÉZKEDÉS ÉRTÉKELÉSE

A norvég hatóságok a hozzáadottérték-adót 1970-ben vezették be. Annak ellenére, hogy 2001 óta az adó felszámítása a szolgáltatásokra általános kötelezettség, bizonyos, külön megnevezett szolgáltatások még HÉA-mentesek. Ennek megfelelően azok a vállalkozások, amelyeknek a tevékenysége nem tartozik a HÉA-törvény hatálya alá, fizetik az előzetesen felszámított adót áru- és szolgáltatásvásárlásaik után, de eladásaikra nem számíthatnak fel elszámolandó (fizetendő) adót.

2004. január 1-jei hatállyal a norvég hatóságok elfogadták a HÉA-visszatérítési törvényt, hogy a HÉA-törvény hatályán kívül álló – és az előzetesen felszámított adó visszatérítésére lehetőséggel nem rendelkező – hatóságok által végzett tevékenységeknél mérsékeljék a HÉA-törvényből eredő versenytorzulásokat.

A HÉA-visszatérítési törvény 3. cikke szerint a norvég állam visszatéríti a helyi és regionális hatóságok, a közös önkormányzati cégek, a helyi vagy regionális hatóságok törvényi kötelezettségeinek ellátását végző magán- vagy nem nyereségérdekelt vállalkozások és bizonyos más intézmények által a más, bejegyzett vállalkozásoktól vásárolt árukra és szolgáltatásokra fizetett, előzetesen felszámított adót. Amikor közzállalkozások a HÉA-törvény hatálya alá tartozó tevékenységeket végeznek, és ennek következtében elszámolandó (fizetendő) adót számítanak fel, az előzetesen felszámított adót ugyanúgy levonhatják, mint a többi, ugyanazon tevékenységeket végző vállalkozás. Másfelől, amikor a közzállalkozások olyan tevékenységeket végeznek, amelyek nem tartoznak a HÉA-törvény hatálya alá, a HÉA-visszatérítési törvény előírja a kifizetett, előzetesen felszámított adó visszatérítését. Ami a magántulajdonban lévő, ugyanazon tevékenységeket végző, de a HÉA-visszatérítési törvény hatálya alá nem tartozó versenytársakat illeti, a kifizetett, előzetesen felszámított adót nekik nem térítik vissza. Bár ennek a törvénynek a fő célkitűzése az volt, hogy azonos feltételeket teremtsen a közintézmények önellátása és tevékenység-kihelyezése számára, új versenytorzulást eredményez olyankor, amikor közintézmények más magánvállalkozásokkal versenyezve nyújtanak szolgáltatásokat.

A Hatóság előzetes véleménye szerint a HÉA-visszatérítési törvény alapján nyújtott visszatérítés az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást valósít meg. Az állam csak a HÉA-visszatérítési törvényben felsorolt, az EGT-n belül más vállalkozásokkal versenyző vállalkozásoknak nyújt szelektív előnyt.

Ha állami támogatásnak tekintendő, akkor az előzetesen felszámított adó visszatérítése működési támogatást jelent. A Hatóságnak ezért kételyei vannak afelől, hogy a szóban forgó esetre alkalmazható-e az EGT-megállapodás 61. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt összeegyeztethetőségi indokok bármelyike. A Hatóság továbbá előzetesen úgy vélekedik, hogy az EGT-megállapodás 59. cikkének (2) bekezdése a HÉA-visszatérítési törvény összeegyeztethetőségét a jelek szerint nem támasztja alá.

KÖVETKEZTETÉS

A fenti megfontolások fényében a Hatóság úgy határozott, hogy az EGT-megállapodás 1. cikkének (2) bekezdésével összhangban megindítja a hivatalos vizsgálati eljárást. Az érdekelt feleket felkéri, hogy észrevételeiket ennek a határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételétől számított egy hónapon belül tegyék meg.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 225/06/COL

of 19 July 2006

to initiate the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to Article 3 of the Norwegian Act on compensation for value added tax (VAT)

(Norway)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof,

Having regard to Article 1(2) in Part I and Articles 4(4), 6 and 10 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement,

Whereas:

I. FACTS

1 Procedure

By letter dated 16 October 2003, the Authority received a complaint in which it was alleged that several county municipal schools, which provide specialised educational services in competition with the complainant, receive State aid through the application of input tax compensation provided for in Article 3 of the Value Added Tax Compensation Act ⁽⁴⁾. According to the complainant, municipal schools that provide certain educational services falling outside the VAT system in competition with other undertakings, receive a compensation for the input VAT paid on goods and services purchased in relation to the services they provide on commercial basis, to which private competitors are not entitled. The letter was received and registered by the Authority on 20 October 2003 (Doc. No. 03-7325 A).

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the 'Authority'.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the 'EEA Agreement'.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the 'Surveillance and Court Agreement'.

⁽⁴⁾ Act No 108 of 12 December 2003 on VAT compensation to local and regional authorities (Lov om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv). Hereinafter referred to as the 'VAT Compensation Act'.

After various telephone calls between the Authority and the complainant, the latter sent a letter dated 27 July 2004 providing additional information regarding the original complaint (Event No. 289514).

By letter dated 15 December 2004 (Event No. 189295), the Authority informed the Norwegian authorities about the complaint and asked the Norwegian authorities for comments. Further, the Authority requested information and clarifications on the application of the input tax compensation in general and, more specifically, to the public undertakings referred to in the above-mentioned complaint.

By letter dated 17 January 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 14 January 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided answers to the Authority's questions on the application of input tax compensation in Article 3 of the VAT Compensation Act. The letter was received and registered by the Authority on 18 January 2005 (Event No. 305693).

By letter dated 12 April 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 11 April 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided information in relation to the seven county municipal schools. The letter was received and registered by the Authority on 14 April 2005 (Event No. 316494).

By letter dated 12 October 2005 (Event No. 345123), the Authority sent a second information request to which the Norwegian authorities replied by letter dated 7 December 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 2 December 2005 and 30 November 2005 respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance. The letter was received and registered by the Authority on 8 December 2005 (Event No. 353753).

2 Legal framework on VAT and VAT Compensation in Norway

First, on the basis of the information provided by the Norwegian authorities, the Authority will briefly describe the general VAT system in Norway, and the provisions of the VAT compensation basically aimed at local and regional authorities.

2.1 The VAT Act

2.1.1 General introduction

The Norwegian authorities introduced value added tax ⁽¹⁾ in 1970 through the Value Added Tax Act of 19 June 1969 ⁽²⁾.

VAT is an indirect tax on consumption of goods and services. VAT is calculated at all stages of the supply chain and on imports of goods and services from abroad. The final consumer, not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. The VAT due at each stage of the supply chain amounts to the difference between output tax and input tax. Output tax is, according to Article 4(1) of the VAT Act, a tax calculated and collected on sales of taxable goods and services. Input tax is, according to Article 4(2) of the VAT Act, a tax accrued on purchases of taxable goods and services. Taxable persons which are liable to output tax are entitled to deduct input tax for the goods and services acquired.

Until 1 July 2001, there was a general liability to pay output tax on supply of goods but only a limited number of services, specifically referred to in the VAT Act, were subject to output tax. From 1 July 2001 onwards, Norway introduced a general liability to pay output tax on supply of services. Certain services explicitly mentioned are still exempted from VAT.

2.1.2 Material scope of the VAT Act

VAT is paid on the sale of goods and services covered by the VAT Act.

Article 2 in Chapter I of the VAT Act provides a definition of goods and services within the meaning of the VAT Act:

'By goods are meant physical objects, including real property. By goods are also meant electric power, water from waterworks, gas, heat and refrigeration. By a service is meant anything that can be supplied that is not regarded as goods as defined in the first sub-section. Also regarded as a service is a limited right to a physical object or real estate property, together with the total or partial utilisation of intangible property.'

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as 'VAT'.

⁽²⁾ Act No 66 of 19 June 1969 on Value Added Tax (Lov om merverdiavgift). Hereinafter referred to as the 'VAT Act'.

Article 3 in Chapter I of the VAT Act defines a sale as follows:

- The delivery of goods in return for a remuneration, including the delivery of goods produced on order or the delivery of goods in connection with the carrying out of services.
- The carrying out of services in return for remuneration.
- The delivery of goods or the carrying out of services as total or partial return for goods or services received’.

2.1.3 *Deduction and refund (input tax)*

It follows from the first sentence in Article 21 in Chapter VI of the VAT Act that, as a main rule, a registered person engaged in trade or business may deduct input tax on goods and services for use in an enterprise from the output tax charged on sales.

2.1.4 *Transactions falling outside the scope of the VAT Act* ⁽¹⁾

Articles 5, 5a and 5b in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. According to Article 5, sales by certain institutions, organisations etc ⁽²⁾ are not covered by the VAT Act ⁽³⁾. Furthermore, according to Article 5a, the VAT Act does not apply to the supply and letting of real estate or rights to real property. Finally, it follows from Article 5b that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. The suppliers of such services are not permitted to charge output tax and, accordingly, do not get credit for input tax on purchases.

2.1.5 *Liability to pay tax*

According to Article 10(1) in Chapter III of the VAT Act, persons engaged in trade or business and liable to VAT registration, shall calculate and pay tax on sales of goods and services covered by the Act ⁽⁴⁾.

It follows from the above that any undertaking carrying out an activity which does not fall within the scope of the VAT Act pays input tax on its purchases of goods and services but cannot charge output tax on its sales.

However, when the State, municipalities and institutions which are owned or operated by the State or a municipality engage in activities falling within the scope of the VAT Act, they are subject to VAT in the same way as any other person engaged in trade or business on goods and services ⁽⁵⁾. These undertakings shall be registered in the VAT Register and calculate output tax on their sales. Accordingly, such undertakings are entitled to deduct input tax but only on goods and services which are sold to others.

Finally, as mentioned above, like any other undertaking, the State, municipalities and institutions owned or operated by the State may carry out activities which fall outside the scope of the VAT Act. When they carry out such activities which fall outside the VAT Act, they cannot charge output tax. Thus, they cannot, according to the VAT Act, recover input tax paid on their purchases of goods and services related to the said activity.

⁽¹⁾ Article 5 and following of the VAT Act needs to be distinguished from transactions covered by Articles 16 and 17 of the VAT Act, which cover the so-called zero-rated supply (Output tax equal to zero with credit for input tax). A zero-rated supply falls within the scope of the VAT Act, but no output tax is charged since the rate is zero. The provisions of the VAT Act apply in full for such supplies, including the regulations relating to deductions for input tax.

⁽²⁾ Reference is made to Article 5 of the VAT Act according to which sales by certain entities like museums, theatres, non profit associations, etc, fall outside the scope of the VAT Act.

⁽³⁾ Article 5(2) of the VAT Act states that the Ministry of Finance may issue regulations delimiting and supplementing the provisions in the first subsection and may stipulate that businesses referred to in the first subsection, 1(f) shall nevertheless calculate and pay output tax if the exemption brings about a significant distortion of competition in relation to other, registered businesses that supply equivalent goods and services.

⁽⁴⁾ See Chapter IV in connection with Chapter I of the VAT Act.

⁽⁵⁾ See Article 11 of the VAT Act.

2.2 *The VAT Compensation Act*

2.2.1 *General introduction*

The VAT Compensation Act entered into force on 1 January 2004. According to Article 1, the objective of the VAT Compensation Act is to mitigate distortion of competition resulting from the VAT Act. According to the Norwegian authorities, the application of the VAT Act may result in distortions of competition for activities carried out by public authorities which are outside the scope of the VAT Act and which cannot accordingly recover input tax. This may influence decisions of public authorities when choosing between self supply of goods and services and purchase of goods and services liable for output tax from private service providers. By compensating public authorities for input tax on all goods and services, in general, the intention of the Norwegian authorities is to create a level playing field between self supply and outsourcing.

By introducing a general input tax compensation scheme in 2004 mainly for local and regional authorities, the Norwegian authorities replaced a limited input tax compensation scheme for local and regional authorities from 1995 ⁽¹⁾. The old input tax compensation scheme was limited to services explicitly mentioned in the law. According to Article 2 of the old VAT Compensation Act, compensation of input tax covered only services such as laundry services, real estate construction work services and cleaning services.

2.2.2 *Preparatory documents*

a) NOU 2003:3 ⁽²⁾

In 2002, the Norwegian authorities appointed an expert committee ⁽³⁾ to consider solutions for making the VAT system neutral for public authorities in relation to procurement of goods and services.

The Rattsø Committee recommended introducing a compensation scheme for all input tax incurred by local and regional authorities when buying goods and services.

The Rattsø Committee outlined in its report possible new distortions of competition resulting from the proposed general input tax compensation scheme. According to the Rattsø Committee, a general input tax compensation scheme may imply new significant distortions of competition between municipalities carrying out economic activity and private undertakings when the activities carried out fall outside the scope of the VAT Act. This may apply, in the view of the Rattsø Committee, to the provision of services such as health and education. This means that entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act ⁽⁴⁾ are compensated for the input tax paid on all their purchases of goods and services whereas private undertakings providing the same services are not.

The Rattsø Committee made an assessment in Section 11.2.8 of its report on the proposed input tax compensation scheme in relation to the State aid rules of the EEA Agreement. The Rattsø Committee pointed out some concerns as to whether the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act could constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement ⁽⁵⁾.

b) Ot.prp. nr. 1 (2003-2004) ⁽⁶⁾

Based on the considerations of the Rattsø Committee, the Norwegian Government on 3 October 2003 presented a proposition for a new Act on VAT Compensation ⁽⁷⁾ for municipalities and counties. According to the proposition, public authorities would be compensated for input tax on all goods and services.

The proposition acknowledged that a general compensation scheme would involve distortions of competition between public and private providers of services which are outside the scope of the VAT Act. In order to alleviate these distortions, it was *i.a.* proposed that private and non profit enterprises performing health, education and social services imposed by law should be comprised by the compensation.

⁽¹⁾ Act No 9 of 17 February 1995 on VAT Compensation for local and regional authorities (Lov om kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner mv.).

⁽²⁾ Norges Offentlige Utredninger (NOU) 2003: 3, Merverdiavgiften og kommunene, Konkurransesvridninger mellom kommuner og private (hereinafter referred to as the 'Rattsø report').

⁽³⁾ Hereinafter referred to as 'the Rattsø Committee' or the 'Committee'.

⁽⁴⁾ For the text of this article, see Section 2.2.3 below.

⁽⁵⁾ For the notion of state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement reference is made to Section II.3 below.

⁽⁶⁾ Odelstingsproposisjon nr. 1 (2003-2004) Skatte- og avgiftsopplegget 2004 — lovendringer.

⁽⁷⁾ Hereinafter referred to as 'the proposition'.

2.2.3 Legal provisions

Article 2 of the VAT Compensation Act exhaustively lists the legal persons falling within the scope of the Act. The Article reads:

This act is applicable to:

- a) *Local and regional authorities carrying out local or regional activities in which the local council or county council or another council under the Local Government Act ⁽¹⁾ or other special local governmental legislation are the supreme body;*
- b) *Intermunicipal companies established according to the Local Government Act ⁽²⁾ or other special local governmental legislation;*
- c) *Private or non-profit undertakings in as far as they carry out health, educational or social services which are statutory obligations of local or regional authorities;*
- d) *Day care institutions as mentioned in Article 6 of the Day Care Act ⁽³⁾;*
- e) *Joint Parish Council (Kirkelig fellesråd).*

The undertakings shall be registered in the Central Coordinating Register for Legal Entities (Enhetsregisteret).

According to Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian State compensates input tax paid by legal persons falling within the scope of the VAT Compensation Act when buying goods and services from other registered undertakings.

When public undertakings carry out activities within the scope of the VAT Act and consequently charge output tax, they can deduct input tax like other undertakings carrying out the same activities ⁽⁴⁾. On the other hand, when public undertakings carry out activities which fall outside the VAT Act, the VAT Compensation Act provides for the reimbursement of paid input tax ⁽⁵⁾.

Pursuant to Article 4(2) of the VAT Compensation Act, compensation of input tax is not granted when the entity has the right to deduct input VAT according to the VAT Act Chapter VI.

Moreover, Article 5 of the VAT Compensation Act states that total amount of the input tax compensated according to Article 3 of the VAT Compensation Act shall as the main rule be financed by reductions in the annual State transfers to local and regional authorities.

Article 6(1) of the VAT Compensation Act requires legal persons entitled to compensation of input tax to periodically submit data to the County Tax Assessment Office (Fylkesskattekontoret) showing total amount of input tax paid. To qualify for compensation, paid input tax must amount to a minimum of NOK 20 000 within a calendar year ⁽⁶⁾.

2.3 Comments by the Norwegian authorities

In its correspondence with the Authority, the Norwegian authorities claim that the compensation of input tax foreseen under Article 3 of the VAT Compensation Act falls outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. The Norwegian authorities allege that when the scheme was introduced in 2004, municipal appropriations in the annual fiscal budget were reduced accordingly by the expected amount of input tax compensated. Therefore, the Norwegian authorities are of the opinion that the input tax compensation scheme is self-financing, and not financed through State resources from the fiscal budget ⁽⁷⁾.

Further, the Norwegian authorities justify the selective nature of Article 3 of the VAT Compensation Act by referring to the objective of the VAT Compensation Act. According to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective is to mitigate distortion of competition resulting from the general VAT system. By compensating the municipalities for input tax on all goods and services, the Norwegian authorities aim to create a level playing field between self-supply and outsourcing. Accordingly, the Norwegian authorities consider that the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act falls within the nature and logic of the VAT system ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽²⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽³⁾ Act No 64 of 17 June 2005 on Day Care Institutions (Lov om barnehager).

⁽⁴⁾ See Chapter VI of the VAT Act.

⁽⁵⁾ Article 3 in connection with Article 4 of the VAT Compensation Act.

⁽⁶⁾ See Article 6(2) of the VAT Compensation Act.

⁽⁷⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 14 January 2005. The opinion of the Norwegian authorities is repeated on page 2 of letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance.

⁽⁸⁾ Page 2 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

Nevertheless, the Norwegian authorities acknowledge that the general input tax compensation scheme may imply an economic advantage for public entities carrying out economic activities falling outside the scope of the VAT Act.

On page 3 of the letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance, the Norwegian authorities state the following:

The full compensation scheme does not include private undertakings which conduct health services, social services or educational services which the law does not require the municipalities to carry out. Input VAT related to these activities must therefore normally be borne by the private undertakings themselves. Consequently when private undertakings carry out such services their operating costs may exceed the operating costs of municipal participants offering the same services'.

Finally, according to the Norwegian authorities, the scope of the VAT Compensation Act was limited in order to prevent it from becoming too extensive and costly for the tax authorities. When the scheme was framed it was also assumed that the number of public authorities carrying out commercial activities in sectors outside the VAT system was insignificant ⁽¹⁾.

II. APPRECIATION

1. The scope of the current State aid investigation

The current State aid investigation started with a complaint regarding the concrete application of the VAT Compensation Act to a number of public undertakings involved in the provision of specialised educational services on a commercial basis. The State aid assessment of the allegations brought forward by the complainant is however intrinsically linked to the analysis of the VAT Compensation Act. Therefore, in the present decision, the Authority carries out an assessment of the VAT Compensation Act as such in relation to the State aid rules of the EEA Agreement.

2. State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement

2.1. Introduction

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

First, it must be noted that, as a general rule, the tax system of an EFTA State is not covered by the EEA Agreement. It must be understood that it is for each EFTA State to design and apply a tax system according to its own choices of policy. However, application of a tax measure, such as the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, may have consequences that would bring it within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. According to the case-law ⁽²⁾, Article 61(1) does not distinguish between measures of State intervention by reference to their causes or aims but defines them in relation to their effects.

Second, the question as to whether the measure at issue constitutes State aid arises only in so far as it concerns an economic activity ⁽³⁾, that is, an activity consisting of offering goods and services on a given market ⁽⁴⁾. A measure constitutes State aid only if it benefits an undertaking, a concept that, for the purposes of application of the rules on competition, encompasses, according to settled case-law, 'every entity engaged in an economic activity, regardless of the legal status of the entity and the way in which it is financed' ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 34; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraph 76; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 13; and Case C-241/94 *France v Commission* [1996] ECR I-4551, paragraph 20.

⁽³⁾ The Authority would like to refer to the decision of the European Commission on case N630/2003, local museums in the region of Sardinia. In this decision, the Commission considered that the measures foreseen by the notified scheme were to support museum activities to be undertaken by natural and non-profit institutions and of such a scale that they could be considered as not being economic activities.

⁽⁴⁾ Joined cases C-180/98 to C-184/98 *Pavlov and others* [2000] ECR I-6451, paragraph 75.

⁽⁵⁾ Case C-41/90 *Höfner and Elser* [1991] ECR I-1979, paragraph 21.

Third, aid may be granted to public undertakings as well as to private undertakings ⁽¹⁾. A public undertaking, in order to be regarded as recipient of State aid does not necessarily need to have a legal identity separate from the State. The fact that an entity is governed by public law and is a non-profit making institution does not necessarily mean that it is not an 'undertaking' within the meaning of the State aid rules ⁽²⁾. As mentioned above, the criterion is whether the entity carries out activities of an economic nature ⁽³⁾. In the case at hand, the scope of the VAT Compensation Act is not limited to non-economic activities. While compensation for VAT paid for non-economic activities would not amount to State aid, compensation for input VAT in relation to activities of an economic nature may involve State aid.

The Authority will assess the VAT Compensation Act as a scheme. Following the definition laid down in Article 1(d) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an aid scheme is any act on the basis of which, without further implementing measures being required, individual aid awards may be made to undertakings defined within the act in a general and abstract manner. It also encompasses any act on the basis of which aid, which is not linked to a specific project, may be awarded to one or several undertakings for an indefinite period of time and/or for an indefinite amount. The measure under scrutiny concerns the compensation of input VAT to any legal person listed under Article 2 of the VAT Compensation Act which covers local and regional authorities, inter-municipal companies, private and non-profit undertakings carrying out statutory obligations on behalf of local authorities and certain other institutions. The compensation for input VAT is not an individual award of support to a single undertaking but a reoccurring event on a regular basis during an indefinite period of time in favour of an undefined number of beneficiaries. Hence, the notified measure has to be qualified as a scheme.

According to case law ⁽⁴⁾, the Authority would like to stress that it will assess the general characteristics of a scheme as such without examining each concrete application of the scheme in order to determine whether State aid is involved. The fact that support may also be granted to recipients which do not constitute undertakings does not alter this assessment.

2.2. State resources

In order to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, a measure must be granted by the State or through State resources.

The Authority considers that compensation granted under the VAT Compensation Act is granted by State resources since the compensation is granted by the State ⁽⁵⁾.

In the Authority's view it is not relevant for the assessment of whether the measure implies a drain on State resources, whether the central level of the State's cost of the compensation is counterbalanced by reduced transfer to the local and regional authorities as such. That the central level of the State finances is balanced by reducing internal block transfers between different levels of administration, does not alter this conclusion. In any case and although there is an aim to avoid reallocation of economic means between municipalities, reductions in transfers to individual municipalities are in principle independent of what they receive as compensation ⁽⁶⁾.

2.3. Economic advantage

First, an aid measure must confer on the beneficiaries advantages that relieve them of charges that are normally borne from their budget.

A financial measure granted by the State or through State resources to an undertaking which would relieve it from costs which would normally have to be borne by its own budget constitutes an economic advantage ⁽⁷⁾. As a preliminary remark, as stated above, a public authority is only considered to be an undertaking when it carries out an economic activity.

⁽¹⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 11.

⁽²⁾ Case C-244/94 *Fédération Française des Sociétés d'Assurance et a. v Ministère de l'Agriculture et de la Pêche* [1995] ECR I-4013, paragraph 21; and Case 78/76 *Steinike & Weinlig v Germany* [1977] ECR 595, paragraph 1.

⁽³⁾ Case 118/85 *Commission v Italy* [1987] ECR 2599, paragraph 7 et seq.

⁽⁴⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 57; Case C-66/02 *Italy v Commission* ECR [2005] not yet published, paragraph 91-92; Cases C-15/98 and C-105/99 *Italy v Commission* ECR [2000] I-8855, paragraph 51; and C-278/00 *Greece v Commission*, [2004] I-3997 paragraph 24.

⁽⁵⁾ See also Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraphs 27-28, where a deduction of VAT on input in a situation where there was no VAT on output was regarded to fulfil the criterion.

⁽⁶⁾ Cf. Ot. prp. Nr. 1 (2003-2004) Section 20.8.7.

⁽⁷⁾ Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjford, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76 and 78-79; Case C-301/87 *France v Commission* [1990] ECR I-307, paragraph 41.

The payment of input tax is an operating cost related to purchases in the normal course of an undertakings' economic activity, which is normally borne by the undertaking itself. To the extent that the Norwegian authorities compensate input tax on purchases of goods and services to undertakings not subject to VAT, but falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, they grant those undertakings an economic advantage. The operating costs which those undertakings will have to put up with are reduced in accordance with the amount of input tax compensated. In respect of goods and services not subject to output tax (with no credit for input tax), the Norwegian authorities grant, in application of the VAT Compensation Act, an advantage to the undertakings entitled to input tax compensation compared to those undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, which are not compensated for input tax.

2.4. Selectivity

Further, to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, the measure must be selective in that it favours '*certain undertakings or the production of certain goods*'. It has first to be assessed whether the VAT Compensation constitutes a selective measure for being a derogation from the general VAT System. If confirmative, it has to be assessed whether the derogation nevertheless is justified due to the nature or general scheme of the tax system in question. The EFTA Court and European Court of Justice has held that any measure intended partially or wholly to exempt firms in a particular sector from the charges arising from the normal application of the general system, without there being any justification for this exemption on the basis of the nature and logic of the general system, constitutes State aid ⁽¹⁾. A specific tax measure can only be justified by the internal logic of the tax system if it is consistent with it ⁽²⁾. Only if the measure is justified by the nature or logic of the general system does it constitute a general measure ⁽³⁾ and does not fall under Article 61(1) of the EEA Agreement. Hence, if the VAT Compensation is a derogation which can not be justified due to the nature or general scheme of the system, the measure would be regarded as selective.

The VAT is an indirect tax on the consumption of goods and services. As a rule, VAT is calculated at all stages of the supply chain and on the import of goods and services from abroad. The final consumer, who is not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. Although in principle all sales or goods and services are liable to VAT, some supplies are exempt (i.e. without a credit for input tax) which means that such supplies fall entirely outside the scope of the VAT Act. Businesses that only have such supplies cannot register for VAT and are not entitled to deduct VAT ⁽⁴⁾.

The scope of the VAT Compensation Act is positively defined in that only legal persons falling within Article 2 of the VAT Compensation Act can be compensated for input tax on purchases. The advantage granted under the VAT Compensation Act for undertakings refunded for their input tax implies a relief from the obligation that follows from the general VAT system. These undertakings are placed in a more favourable financial position than others providing the same services or goods but which are not listed under the VAT Compensation Act ⁽⁵⁾.

The fact that the number of undertakings able to claim entitlement under the measure at issue may be very large or that they belong to different sectors of activity is, according to settled case law ⁽⁶⁾, not sufficient to call into question its selective nature and therefore to rule out its classification as State aid. Similarly, aid may concern a whole economic sector and still be covered by Article 61(1) of the EEA Agreement ⁽⁷⁾.

The next step is then to assess whether this compensation nevertheless is in line with the nature and logic of the VAT system. In order to determine whether it is consistent with the nature and logic of the general VAT system, the Authority must assess whether the input tax refund provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act meets the objectives inherent in the VAT system itself, or whether it pursues other objectives outside the VAT system.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76-89; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 16.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 84-85; Joined cases T-127/99, T-129/99 and T-148/99 *Territorio Histórico de Alava et al v Commission* [2002] ECR II-1275, paragraph 163.

⁽³⁾ Case C-143/99 *Adria-Wien Pipeline and Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* [2001] ECR I-8365, paragraph 42; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 43.

⁽⁴⁾ These exemptions must be differentiated from the supplies which are zero-rated (i.e. exempt with a credit for input tax). The provisions of the VAT Act apply in full to such supplies, including the regulations relating to deductions for input VAT.

⁽⁵⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 14.

⁽⁶⁾ Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 42; Case C-409/00 *Spain v Commission* [2003] ECR I-1487 paragraph 48.

⁽⁷⁾ Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671 paragraph 33.

The Norwegian authorities state that, according to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective of the input tax compensation is to create a level playing field between self-supply and outsourcing. The objective pursued with the introduction of the VAT Compensation Act is to facilitate and encourage the choice by public entities between self supply and outsourcing of goods and services subject to VAT. The merit of the VAT Compensation Act is thus to create a level playing field between self supply and outsourcing by public entities. Although this objective is commendable, in the opinion of the Authority this can hardly be said to be in the nature and logic of the VAT system itself which is, as mentioned above, a tax on consumption. The VAT compensation is not a part of the VAT system, established in 1970, as such but a later separate measure to rectify some of the distortions created by the VAT system.

For the above mentioned reasons, in the preliminary opinion of the Authority the VAT compensation cannot be seen to be in the nature and logic of the VAT system. Hence, the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act is selective in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

2.5. *Distortion of competition*

A measure must distort or threaten to distort competition for it to fall within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Only public and private entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act benefit from input tax compensation. However, when these entities provide services falling outside the VAT system in competition with undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, the latter will have to put up with higher purchase costs although they carry out similar services. Although the input tax compensation has been aimed at mitigating distortions for municipal acquisitions, it has created a distortion of competition between public authorities carrying out economic activities and private undertakings carrying out the same economic activities in sectors outside the scope of the VAT Act. By way of example, public schools providing specialised educational services in competition with other private operators receive a compensation for the input VAT paid in relation to these services whereas the latter have to put up with this costs. Accordingly, due to the intervention of the State, the products offered by private operators could be more expensive and thus competition is distorted. In areas where both public and private operators are compensated the aid would still threaten to distort competition between national and other EEA operators.

Thus, regarding provision of services outside the scope of the VAT Act, the Authority is of the preliminary opinion that competition between undertakings is distorted.

2.6. *Effect on trade*

A State aid measure falls within the scope of 61(1) of the EEA Agreement only in as far as it affects trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

In the following, the Authority will assess whether the limitation of the scheme under assessment to certain legal persons and certain sectors hinders the aid from being capable of affecting trade between the Contracting Parties and hence brings it outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Whenever an aid measure strengthens the position of an undertaking compared to other undertakings competing in intra EEA trade, the latter must be regarded as affected by that aid ⁽¹⁾.

This is so even if the beneficiary undertaking is itself not involved in cross-border activities ⁽²⁾. This is because domestic production may be maintained or increased with the result that undertakings established within the area covered by the EEA Agreement have less chance of exporting their products to the market in the EEA State granting aid ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case 730/79 *Philip Morris v Commission* [1980] ECR 2671, paragraph 11.

⁽²⁾ Case T-55/99 *CETM v Commission* [2000] ECR II-3207, paragraph 86.

⁽³⁾ Case E-6/98 *Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case C-303/88 *Italy v Commission* [1991] ECR I-1433, paragraph 27; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 40; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 78.

Moreover, the character of the aid does not depend on the local or regional character of the services supplied or on the scale of the field of activity concerned ⁽¹⁾. The local character of the activities of the beneficiaries of a measure constitutes one of the features to be taken into account in the assessment of whether there is an effect on trade but it is not sufficient to prevent the aid from having an effect on trade ⁽²⁾. According to settled case-law, the relatively small amount of aid, or the relatively small size of the undertaking which receives it, does not, as such, exclude the possibility that trade within the EEA might be affected ⁽³⁾.

In the assessment of the effect on trade, the Authority is not required to determine the actual effect of an aid scheme but to examine whether it is potentially liable to affect trade within the EEA ⁽⁴⁾. Thus, the criterion of the effect on trade has been traditionally interpreted in a non restrictive way to the effect that, in general terms, a measure is considered to be State aid if it is *capable* of affecting trade between the EEA States ⁽⁵⁾.

In principle, the beneficiaries under the VAT compensation scheme can receive compensation for input VAT under the conditions of the scheme, regardless of whether aid to operators in these sectors would have an effect on trade. Since the VAT compensation arrangement is assessed as a scheme, the Authority must assess the general features of the scheme, as such, to ascertain whether it involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Case law of the ECJ has established that '*in the case of an aid scheme, the Commission may confine itself to examining the general characteristics of the scheme in question without being required to examine each particular case in which it applies.*' ⁽⁶⁾. The EFTA Court has also endorsed this interpretation ⁽⁷⁾.

Aid can be granted to undertakings operating in sectors open for competition with other undertakings in the EEA. The complaint received by the Authority illustrates that aid might be granted to undertakings operating in competition with other undertakings in the EEA. Undertakings established in neighbouring European countries provide specialised educational services in competition with Norwegian institutions which benefit from the application of the VAT Compensation Act.

Articles 5 and 5a in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. Furthermore, Article 5b of the same Act provides that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. All these services are hence outside the scope of the VAT system, but are in principle covered by the VAT Compensation act ⁽⁸⁾. Some of these sectors are partly or fully open for EEA-wide competition. Aid granted to undertakings in these sectors is thus capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

For these reasons, and taking into account the Court's jurisprudence, the Authority preliminarily considers that the VAT Compensation Act is a general nationwide compensation scheme which is capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 77; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 33; Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 40.

⁽²⁾ Joined Cases T-298/97 to T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraph 91.

⁽³⁾ Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 41; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 81; Joined Cases C-34/01 to C-38/01 *Enirisorse* [2003] ECR I-14243, paragraph 28; Case C-142/87 *Belgium v Commission* ('*Tubemeuse*') [1990] ECR I-959, paragraph 43; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 42.

⁽⁴⁾ Case C-298/00 *P Italy v Commission* [2004] ECR I-4087, paragraph 49; and Case C-372/97 *Italy v Commission* [2004] ECR I-3679, paragraph 44.

⁽⁵⁾ Joined Cases T-298/97-T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraphs 76-78.

⁽⁶⁾ Case T-171/02 *Regione autonoma della Sardegna v Commission* [2005] not yet reported, paragraph 102; Case 248/84 *Germany v Commission* [1987] ECR 4013, paragraph 18; Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671, paragraph 48; and Case C-278/00 *Greece v Commission* [2004] ECR I-3997, paragraph 24.

⁽⁷⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] Report of the EFTA Court, page 76, paragraph 57.

⁽⁸⁾ Article 4 of the VAT Compensation Act introduces some limitation of the possibility to be compensated.

⁽⁹⁾ The Authority and the European Commission have considered that local projects of limited scale, (see, amongst other examples, the Authority's Decision on the private day-care facilities on public sites with subsidised real estate leasehold fees in Oslo, Decision No 291/03/COL of 18 December 2003 or Commission's Decisions on cases N530/99 Restoration of Santa María de Retuerta Monastery or NN136/A/02 Ecomusée d'Alsace) do not affect trade. However, in the case of schemes with such a broad scope of application as the one at hand, the Authority has considered that the effect on trade cannot *a priori* be excluded (see in particular, the Authority's Decision No 298/05/COL on the proposal for regionally differentiated rates of social security contributions for certain economic sectors).

2.7. Conclusion

Since all conditions set out in Article 61(1) of the EEA Agreement seem to be fulfilled, it is the preliminary view of the Authority that, in applying the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian authorities grant State aid to undertakings falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act.

3. Procedural requirements

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, *'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'*.

The Norwegian authorities did not notify the introduction of the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act to the Authority. For the reasons mentioned above, the Authority is of the preliminary opinion that the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Thus, the Norwegian authorities should have notified the introduction of this measure to the Authority and should have awaited the Authority's decision before putting the scheme into effect. The Authority therefore preliminarily concludes that the Norwegian authorities have not respected their obligations pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

4. Compatibility of the aid

The Authority has doubts as to whether any of the grounds for compatibility foreseen under Article 61(2) and (3) of the EEA Agreement could be applicable to the case at hand.

The Authority is of the preliminary opinion that none of the derogations mentioned in Article 61(2) of the EEA Agreement can be applied to the case at hand.

Furthermore, the Authority has doubts whether the input tax compensation laid down in the VAT Compensation Act can be considered compatible on the basis of Article 61(3) of the EEA Agreement.

The input tax compensation cannot be considered within the framework of Article 61(3)(a) of the EEA Agreement since none of the Norwegian regions qualify for this provision, which requires an abnormally low standard of living or serious underemployment.

This compensation does not seem to promote the execution of an important project of common European interest or remedy a serious disturbance in the economy of a State, as it is requested for compatibility on the basis of Article 61(3)(b) of the EEA Agreement.

Concerning Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, aid could be deemed compatible with the EEA Agreement if the aid facilitates the development of certain economic activities or of certain economic areas and where such aid does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest. The aid scheme at hand does not seem to facilitate the development of certain economic activities or areas.

In addition, the Authority considers that a reduction in the running costs of an undertaking, such as the input tax, constitutes operating aid. This type of aid is, in principle, prohibited. The Authority does not know of any reason in the case at hand to deviate from this approach.

Aid can be compatible under the derogation in Article 59(2) of the EEA Agreement. However, the Authority preliminarily considers that Article 59(2) of the EEA Agreement does not seem to justify the compatibility of the VAT Compensation Act.

5. Conclusion

Based on the information submitted by the Norwegian authorities, the Authority preliminarily considers that the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Furthermore, the Authority has doubts that the input tax compensation can be considered compatible with the State aid rules of the EEA Agreement.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests the Norwegian authorities to submit their comments within **two months** of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing considerations, the Authority requires the Norwegian authorities within **two months** of receipt of this decision to provide all documents, information and data needed for the assessment of the compatibility of the VAT Compensation Act with the State aid rules of the EEA Agreement.

The Authority would like to remind the Norwegian authorities that, according to the provisions of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, any incompatible aid unlawfully put at the disposal of the beneficiaries will have to be recovered, unless this recovery would be contrary to a general principle of EEA law.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The EFTA Surveillance Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement against Norway regarding the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act.

Article 2

The Norwegian authorities are requested, pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within two months from the receipt of this Decision.

Article 3

The Norwegian authorities are required to provide within two months from notification of this decision, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

Other Contracting Parties to the EEA Agreement and interested parties shall be informed by the publishing of a meaningful summary and the full text of this Decision in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication of this Decision.

Article 5

This Decision is addressed to the Kingdom of Norway.

Article 6

Only the English version is authentic.

Done at Brussels, 19 July 2006

For the EFTA Surveillance Authority,

Bjørn T. GRYDELAND

President

Kristján A. STEFÁNSSON

College Member

III

(Közlemények)

BIZOTTSÁG

A Bizottság szolgálatait a hetedik kutatási és technológiafejlesztési (KTF) keretprogram teendőivel kapcsolatban segítő, leendő független szakértőkből álló adatbázis létrehozására irányuló, magánszemélyeknek címzett felhívás

(2006/C 305/16)

1. A Bizottság pályázatot hirdet magánszemélyek részére azzal a céllal, hogy olyan független szakértőkből álló adatbázist hozzon létre, akik az alább felsoroltakkal kapcsolatos feladatokat látnák el:
 - az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramja (2007–2013) ⁽¹⁾ és annak egyedi programjai (EK-keretprogram),
 - az Európai Atomenergia-közösség (Euratom) nukleáris kutatási és képzési tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramja (2007–2011) ⁽¹⁾ és annak egyedi programjai (Euratom-keretprogram),(a továbbiakban együttesen: a hetedik keretprogram).
2. Az EK-keretprogram öt egyedi programba szerveződik, a következő területeket lefedve:
 - Együttműködés
 - Ötletek
 - Emberi erőforrás
 - Kapacitások
 - A Közös Kutatóközpont nem nukleáris tevékenységei.Az Euratom-keretprogram két egyedi programba szerveződik, a következő területeket lefedve:
 - A fúziós energiára irányuló kutatás, atommaghasadás és sugárvédelem
 - A Közös Kutatóközpont nukleáris energia területén folytatott tevékenységei.
3. A vállalkozások, kutatóközpontok és egyetemek hetedik keretprogram szerinti cselekvésekben történő részvételére, valamint a kutatási eredmények terjesztésére vonatkozó szabályok (2007–2013) alapján, továbbá a vállalkozásoknak, kutatóközpontoknak és egyetemeknek az Európai Atomenergia-közösség hetedik keretprogramja szerinti cselekvésekben történő részvételére, valamint a kutatási eredmények terjesztésére vonatkozó szabályok (2007–2011) (a továbbiakban együttesen: szabályok) alapján alkalmazandó szempontokra és eljárásokra is figyelemmel a Bizottság független szakértőket nevez ki a következő feladatokra:
 - a javaslatok értékelésében való részvétel a hetedik keretprogram különböző tudományos, technológiai és társadalmi-gazdasági célkitűzéseivel összhangban. Az értékelés magában foglalja azt is, hogy a szakértő javaslatokat tegyen az érintett egyedi program célkitűzéseinek lehető legjobb megvalósításához vezető módokra,
 - a Közösség által kiválasztott és finanszírozott projektek ellenőrzésében való részvétel, beleértve – ahol szükséges és helyénvaló – a Közösség által a korábbi KTF-keretprogramok keretében finanszírozott projektek ellenőrzését is,
 - más, speciális szakértelmet igénylő feladatok ellátása (pl. a KTF-programok és -politikák végrehajtásának ellenőrzése, értékelése és hatásvizsgálata).
4. Ebből a célból a Bizottság pályázatot hirdet magánszemélyek részére leendő független szakértői munkakörbe, a hetedik keretprogrammal kapcsolatos szakértői adatbázisba való felvételre.

⁽¹⁾ A HL-ben még nem tették közzé. Ezt a felhívást a hetedik keretprogram várható elfogadása és hatálybalépése miatt teszik közzé. A felhívás ezért csak a hetedik keretprogram hatálybalépése után érvényes teljesen, valamint annak megállapítása után, hogy a független értékelési szakértőket érintő rendelkezések nem változtak jelentősen. A felhívás közzététele nem jogosít fel semmilyen, a Bizottsággal szembeni panaszra, mivel a hetedik keretprogram elfogadását feltételezi.

(Meg kell azonban jegyezni, hogy a Bizottság nem köteles csak ebből az adatbázisból kinevezni szakértőket. Kinevezhet kívülről érkező független szakértőket is, a szabályok szerinti kinevezési eljárásokkal összhangban, és amennyiben ezt azok előírják.)

5. A leendő független szakértőkkel szembeni elvárás, hogy megfelelő képességekkel és ismeretekkel rendelkezzenek azokon a tevékenységi területeken, ahol részvételüket kérhetik.

Minden független szakértővel szembeni további elvárás, hogy a köz- vagy a magánszférában szerzett magas szintű szakmai tapasztalattal rendelkezzen a következő egy vagy több tevékenységi területen:

- kutatás a megfelelő tudományos és technológiai területeken,
- KTF-projektek, programok vagy politikák adminisztrációja, irányítása vagy értékelése,
- a KTF-projektek eredményeinek felhasználása, technológiaátadás, innováció, üzleti együttműködés, különös tekintettel a kis- és középvállalkozásokra.
- a tudományt és társadalmat érintő kérdések (pl. oktatás, kommunikáció, tapasztalat, kockázat, etika stb.),
- nemzetközi tudományos és technológiai együttműködés,
- emberi erőforrások fejlesztése.

A leendő független szakértőknek megfelelő nyelvi készségekkel is kell rendelkezniük.

6. Mivel biztosítani kell a javaslatok értékelésének és a projektellenőrzéseknek, valamint szükség esetén más feladatoknak a függetlenségét, a kinevezett független szakértő nyilatkozatot ír alá, amely szerint a kinevezésekor nem áll fenn összeférhetetlenség, és amelyben a szakértő vállalja, hogy tájékoztatja a Bizottságot, amennyiben a véleményezés vagy feladatai elvégzése során bármilyen összeférhetetlenség felmerülne. Munkája során bizonyítania kell elkötelezettségét, és bizalmasan kell kezelnie minden eléje kerülő információt és dokumentumot.
7. Jelentkezni kizárólag elektronikus úton lehet, a következő internetcímen elérhető formanyomtatvány kitöltésével: <http://cordis.europa.eu/emmp7>.

A jelentkezési lapot az Európai Unió valamelyik hivatalos nyelvén kell kitölteni. A Bizottság kiemelten ösztönzi a korai

jelentkezést, hogy a már a hetedik keretprogram várhatóan 2007 márciusában tartandó első javaslatértékelő üléseihez használhassa a független szakértők adatbázisát. 2013. július 31. után a jelentkezés nem lehetséges.

Azok a jelentkezők, akik már szerepelnek a hatodik keretprogram végrehajtásához összeállított független szakértői adatbázisban, és szeretnének jelentkezni a hetedik keretprogram adatbázisába is, jelentkezzenek a Cordis weboldalán keresztül:

http://cordis.europa.eu/research_openings/home.html.

Ezen az oldalon áttölthetik adataikat a hetedik keretprogram adatbázisába, valamint frissíthetik jelszavaikat és a szakmai tapasztalatukra vonatkozó részleteket.

Minden frissítés bekerül a hetedik keretprogramhoz összeállított leendő független szakértői adatbázisba. Az e felhívás keretében összegyűjtött személyes adatok kezelése a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően történik.

8. Az átláthatóság érdekében és az Európai Kutatási Térség célkitűzéseinek megfelelően a Bizottság engedélyezheti a leendő független szakértői adatbázishoz való hozzáférést a tagállamok és a keretprogramhoz társult államok állami kutatástámogató testületei számára, amennyiben az érintett jelentkező ehhez előzetesen hozzájárult.

Emellett a szabályok által meghatározott eljárásokkal összhangban a javaslatértékelésre kinevezett független szakértők listáját rendszeresen közzéteszik az interneten.

9. Az Európai Bizottság a nők és férfiak esélyegyenlőségének politikáját követi. Ezzel összefüggésben a Bizottság célul tűzte ki, hogy az értékelő csoportokban – amennyiben ez lehetséges – legalább 40 %-ban vegyenek részt nők. E cél elérése érdekében különösen üdvözlendő a megfelelően képzett nők részéről érkező jelentkezéseket.

A Bizottság szolgálatait a hetedik kutatási és technológiafejlesztési (KTF) keretprogram teendőivel kapcsolatban segítő, leendő független szakértők listájához való javaslatok megtételére irányuló, szervezeteknek címzett felhívás

(2006/C 305/17)

1. A Bizottság felkéri a tudományos, szakmai, ipari és általános kutatóintézeteket, tudós társaságokat és egyéb, a kutatás és technológiafejlesztésben (KTF) érdekelt szervezeteket, hogy javasoljanak olyan független szakértőkből létrehozott listákat, akik az alább felsoroltakkal kapcsolatos feladatokat látnák el:
 - az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramja (2007–2013) ⁽¹⁾ és annak egyedi programjai (EK-keretprogram),
 - az Európai Atomenergia-közösség (Euratom) nukleáris kutatási és képzési tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramja (2007–2011) ⁽¹⁾ és annak egyedi programjai (Euratom-keretprogram),

(a továbbiakban együttesen: a hetedik keretprogram).
2. Az EK-keretprogram öt egyedi programba szerveződik, a következő területeket lefedve:
 - Együttműködés
 - Ötletek
 - Emberi erőforrás
 - Kapacitások
 - A Közös Kutatóközpont nem nukleáris tevékenységei.

Az Euratom-keretprogram két egyedi programba szerveződik, a következő területeket lefedve:

 - A fúziós energiára irányuló kutatás, atommaghasadás és sugárvédelem
 - A Közös Kutatóközpont nukleáris energia területén folytatott tevékenységei.
3. A vállalkozások, kutatóközpontok és egyetemek hetedik keretprogram szerinti cselekvésekben történő részvételére, valamint a kutatási eredmények terjesztésére vonatkozó szabályok (2007-2013) alapján, továbbá a vállalkozásoknak, kutatóközpontoknak és egyetemeknek az Európai Atomenergia-közösség hetedik keretprogramja szerinti cselekvésekben történő részvételére, valamint a kutatási eredmények terjesztésére vonatkozó szabályok (2007-2011) (a továbbiakban együttesen: szabályok) alapján alkalmazandó szempontokra és eljárásokra is figyelemmel a Bizottság független szakértőket nevez ki a következő feladatokra:
 - a javaslatok értékelésében való részvétel a hetedik keretprogram különböző tudományos, technológiai és társadalmi-gazdasági célkitűzéseivel összhangban. Az értékelés magában foglalja azt is, hogy a szakértő javaslatokat tegyen az érintett egyedi program célkitűzéseinek lehető legjobb megvalósításához vezető módokra,
 - a Közösség által kiválasztott és finanszírozott projektek ellenőrzésében való részvétel, beleértve – ahol szükséges és helyénvaló – a Közösség által a korábbi KTF-keretprogramok keretében finanszírozott projektek ellenőrzését is,
 - más, speciális szakértelmet igénylő feladatok ellátása (pl. a KTF-programok és -politikák végrehajtásának ellenőrzése, értékelése és hatásvizsgálata).
4. Ebből a célból a Bizottság felkéri a tudományos, szakmai, ipari és általános kutatóintézeteket és/vagy tudós társaságokat és egyéb, a kutatás és technológiafejlesztésben (KTF) érdekelt szervezeteket, hogy javasoljanak független szakértőkből létrehozott listákat a hetedik keretprogram szakértői adatbázisába való felvétel céljából. A Bizottság különösen ösztönzi a javasló saját intézményétől/szervezetétől különböző intézményekből, szervezetektől vagy országokból származó szakértőkre tett javaslatokat.

(Meg kell azonban jegyezni, hogy a Bizottság nem köteles csak ebből az adatbázisból kinevezni szakértőket. Kinevezhet kívülről érkező független szakértőket is, a szabályok szerinti kinevezési eljárásokkal összhangban, és amennyiben ezt azok előírják.)
5. A leendő független szakértőkkel szembeni elvárás, hogy megfelelő képességekkel és ismeretekkel rendelkezzenek azokon a tevékenységi területeken, ahol részvételüket kérhetik.

Minden független szakértővel szembeni további elvárás, hogy a köz- vagy a magánszférában szerzett magas szintű szakmai tapasztalattal rendelkezzen a következő egy vagy több tevékenységi területen:

 - kutatás a megfelelő tudományos és technológiai területeken,
 - KTF-projektek, programok vagy politikák adminisztrációja, irányítása vagy értékelése,
 - a KTF-projektek eredményeinek felhasználása, technológiaátadás, innováció, üzleti együttműködés, különös tekintettel a kis- és középvállalkozásokra,

⁽¹⁾ A HL-ben még nem tették közzé. Ezt a felhívást a hetedik keretprogram várható elfogadása és hatálybalépése miatt teszik közzé. A felhívás ezért csak a hetedik keretprogram hatálybalépése után érvényes teljesen, valamint annak megállapítása után, hogy a független értékelési szakértőket érintő rendelkezések nem változtak jelentősen. A felhívás közzététele nem jogosít fel semmilyen, a Bizottsággal szembeni panaszra, mivel a hetedik keretprogram elfogadását feltételezi.

- a tudományt és társadalmat érintő kérdések (azaz oktatás, kommunikáció, tapasztalat, kockázat, etika stb.),
- nemzetközi tudományos és technológiai együttműködés,
- emberi erőforrások fejlesztése.

A leendő független szakértőknek megfelelő nyelvi készségekkel is kell rendelkezniük.

6. Mivel biztosítani kell a javaslatok értékelésének és a projektellenőrzéseknek, valamint szükség esetén más feladatoknak a függetlenségét, a kinevezett független szakértő nyilatkozatot ír alá, amely szerint a kinevezésekor nem áll fenn összeférhetlenség, és amelyben a szakértő vállalja, hogy tájékoztatja a Bizottságot, amennyiben a véleményezés vagy feladatai elvégzése során bármilyen összeférhetlenség felmerülne. Munkája során bizonyítania kell elkötelezettségét, és bizalmasan kell kezelnie minden eléje kerülő információt és dokumentumot.
7. A fent említett szervezeteket felkérjük, hogy javaslataikat az e célból létrehozott Cordis weboldalon (<http://cordis.europa.eu/emmp7>) tegyék meg. Ott bejelentkezhetnek, hogy az általuk ajánlott szakértők listáját elküldjék. A Bizottság kiemelten ösztönzi a korai javaslatlételt, hogy már a hetedik keretprogram várhatóan 2007 márciusában tartandó első javaslatértékelő üléseihez használhassa a leendő szakértők listáját.

Az ilyen javaslatlételt utolsó lehetséges dátuma 2013. július 31.

Minden szakértői listának tartalmaznia kell a következőket:

- a javasolt szakértők teljes neve és tudományos fokozatai,
- mindegyik szakértő e-mailcíme,

- a kutatási terület vagy területcsoport, amelyre a szakértőt javasolják.

A jövőbeli független szakértők listájára az Európai Unió valamelyik hivatalos nyelvén kell javaslatot tenni.

E listák megérkezése után a Bizottság kapcsolatba lép a javasolt független szakértővel, tájékoztatja őt a jelöléséről, és felkéri, hogy regisztrálja adatait a hetedik keretprogramhoz összeállított jövőbeli független szakértői adatbázisban.

Az e felhívás keretében összegyűjtött személyes adatok kezelése a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően történik.

8. Az átláthatóság érdekében és az Európai Kutatási Térség célkitűzéseinek megfelelően a Bizottság engedélyezheti a leendő független szakértői adatbázishoz való hozzáférést a tagállamok és a keretprogramhoz társult államok állami kutatástámogató testületei számára, amennyiben az érintett jövőbeli független szakértő ehhez előzetesen hozzájárult.

Emellett a szabályok által meghatározott eljárásokkal összhangban a javaslatértékelésre kinevezett független szakértők listáját rendszeresen közzéteszik az interneten.

9. Az Európai Bizottság a nők és férfiak esélyegyenlőségének politikáját követi. Ezzel összefüggésben a Bizottság célul tűzte ki, hogy az értékelő csoportokban – amennyiben ez lehetséges – legalább 40 %-ban vegyenek részt nők. E cél elérése érdekében a Bizottság felkéri a jövőbeli független szakértők listájára javaslatokat tévő szervezeteket, hogy a listákon egyenlő arányban javasoljanak nőket és férfiakat.